

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

Komission asetus (EY) N:o 2410/97, annettu 4 päivänä joulukuuta 1997, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	1
Komission asetus (EY) N:o 2411/97, annettu 4 päivänä joulukuuta 1997, viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	3
Komission asetus (EY) N:o 2412/97, annettu 4 päivänä joulukuuta 1997, maltaiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	5
Komission asetus (EY) N:o 2413/97, annettu 4 päivänä joulukuuta 1997, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1339/97 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	7
Komission asetus (EY) N:o 2414/97, annettu 4 päivänä joulukuuta 1997, asetuksessa (EY) N:o 1337/97 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	8
Komission asetus (EY) N:o 2415/97, annettu 4 päivänä joulukuuta 1997, asetuksessa (EY) N:o 1773/97 tarkoitetun kauran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	9
Komission asetus (EY) N:o 2416/97, annettu 4 päivänä joulukuuta 1997, riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta	10
Komission asetus (EY) N:o 2417/97, annettu 4 päivänä joulukuuta 1997, B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta	13

II *Säädökset, joita ei tarvitse julkaista*

Neuvosto

97/810/EY:

- * Neuvoston päätös, tehty 10 päivänä marraskuuta 1997, Euroopan yhteisön ja Laosin demokraattisen kansantasavallan yhteistyösopimuksen tekemisestä 14
- Europaan yhteisön ja Laosin demokraattisen kansantasavallan yhteistyösopimus 15
- Ilmoitus Euroopan yhteisön ja Laosin demokraattisen kansantasavallan välisen yhteistyösopimuksen voimaantulosta 24

Komissio

97/811/EY:

- * Komission päätös, tehty 9 päivänä huhtikuuta 1997, Ranskan tekstiili-, vaatetus-, nahka- ja kenkäteollisuuden aloilla myöntämästä tuesta ⁽¹⁾..... 25

97/812/EY:

- * Komission päätös, tehty 26 päivänä marraskuuta 1997, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen polkupyörien osien osalta tietyille osapuolille komission asetuksella (EY) N:o 88/97 myönnetyn polkumyyntitullin maksamisen suspendoimisen päättämisestä..... 37

97/813/EY:

- * Komission päätös, tehty 26 päivänä marraskuuta 1997, sianruhojen luokittelumenetelmän hyväksymisestä Itävallassa tehdyn päätöksen 96/4/EY muuttamisesta 41

(¹) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2410/97,
annettu 4 päivänä joulukuuta 1997,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestyksen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2375/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksiköistä ja muuntokursseista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguay'n kieroituksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden

tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä joulukuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

(1) EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66

(2) EYVL L 325, 14.12.1996, s. 5

(3) EYVL L 387, 31.12.1992, s. 1

(4) EYVL L 22, 31.1.1995, s. 1

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
4 päivänä joulukuuta 1997 annettuun komission asetukseen

(ecua/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi (1)	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 45	204	56,6
	624	194,0
	999	125,3
0707 00 40	052	93,0
	999	93,0
0709 10 40	220	242,5
	999	242,5
0709 90 79	052	128,3
	999	128,3
0805 10 61, 0805 10 65, 0805 10 69	204	34,3
	388	40,0
	448	27,9
	528	44,3
	999	36,6
0805 20 31	052	64,5
	204	55,2
	999	59,9
0805 20 33, 0805 20 35, 0805 20 37, 0805 20 39	052	68,1
	464	139,1
	999	103,6
	999	103,6
0805 30 40	052	89,8
	528	47,1
	600	91,5
	999	76,1
	999	76,1
0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	052	50,9
	060	46,4
	064	43,7
	400	85,6
	404	87,2
	800	107,0
	999	70,1
	999	70,1
0808 20 67	052	114,7
	064	83,5
	400	100,3
	999	99,5

(1) Komission asetuksessa (EY) N:o 68/96 (EYVL L 14, 19.1.1996, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2411/97,
annettu 4 päivänä joulukuuta 1997,
viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen
vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

tuet on vahvistettava ottaen huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2052/97⁽⁴⁾, 1 artiklassa tarkoitettujen tekijät,

vehnän ja rukiin hienoihin jauhoihin, rouheisiin ja karkeisiin jauhoihin sovellettava tuki on laskettava ottaen huomioon kyseisten tuotteiden valmistukseen tarvittava viljamäärä; nämä määrät vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1501/95,

maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan,

tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa, sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta vilja-alan nykyiseen markkinatilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava liitteessä mainitun suuruisiksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan a, b ja c kohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden, maltaita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä joulukuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 287, 21.10.1997, s. 14

LIITE

viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettävien tukien vahvistamisesta 4 päivänä joulukuuta 1997 annettuun komission asetukseen

<i>(ecua/t)</i>			<i>(ecua/t)</i>		
Tuotekoodi	Määräpaikka (1)	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka (1)	Tuen määrä
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	—	—	1101 00 15 9100	01	15,50
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	14,50
1001 90 99 9000	03	2,00	1101 00 15 9150	01	13,50
	02	0	1101 00 15 9170	01	12,50
1002 00 00 9000	03	17,00	1101 00 15 9180	01	11,75
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	4,00	1102 10 00 9500	01	36,50
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	—	— ⁽²⁾
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	—	— ⁽²⁾
1005 90 00 9000	—	—	1103 11 10 9900	—	—
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9200	01	0 ⁽²⁾
1008 20 00 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—

(1) Määräpaikat ovat:

01 kaikki kolmannet maat,

02 muut kolmannet maat,

03 Sveitsi, Liechtenstein.

(2) Tukea ei myönnetä, jos tuote sisältää puristettua jauhoa.

Huom. Alueet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 2145/92, sellaisena kuin se on muutettuna (EYVL L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2412/97,
annettu 4 päivänä joulukuuta 1997,
maltaiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

tuet on vahvistettava ottaen huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2052/97⁽⁴⁾, 1 artiklassa tarkoitetut tekijät,

maltaisiin sovellettava tuki on laskettava ottaen huomioon kyseisten tuotteiden valmistukseen tarvittava viljamäärä; nämä määrät vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1501/95,

maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräraikan mukaan,

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 1997.

Komission puolesta
 Franz FISCHLER
Komission jäsen

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95⁽⁶⁾, 1 artiklassa määriteltyjä edustavia markkinakursseja käytetään kolmannen maan valuuttana ilmoitetun määrän muuntamiseen ja niiden perusteella määritetään jäsenvaltioiden valuuttojen maatalouden muuntokurssit; muuntokurssien vahvistamista ja soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan komission asetuksessa (ETY) N:o 1068/93⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1482/96⁽⁸⁾,

tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta vilja-alan nykyiseen markkinatilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava liitteessä mainitun suuruisiksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan c kohdassa tarkoitettujen maltaiden vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 1997.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21
⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37
⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7
⁽⁴⁾ EYVL L 287, 21.10.1997, s. 14

⁽⁵⁾ EYVL L 387, 31.12.1992, s. 1
⁽⁶⁾ EYVL L 22, 31.1.1995, s. 1
⁽⁷⁾ EYVL L 108, 1.5.1993, s. 106
⁽⁸⁾ EYVL L 188, 27.7.1996, s. 22

LIITE

maltaiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 4 päivänä joulukuuta 1997 annettuun komission asetukseen

<i>(ecua/t)</i>	
Tuotekoodi	Tuen määrä
1107 10 19 9000	15,50
1107 10 99 9000	16,30
1107 20 00 9000	18,50

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2413/97,**annettu 4 päivänä joulukuuta 1997,****tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1339/97 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2052/97⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta Ceutaa, Melillaa ja tiettyjä AKT-maita, vietävän tavallisen vehnän vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1339/97⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1884/97⁽⁶⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta

ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1339/97, sellaisena kuin se on muutettuna, tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 28. marraskuuta – 4. joulukuuta 1997 toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 11,55 ecua tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä joulukuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7⁽⁴⁾ EYVL L 287, 21.10.1997, s. 14⁽⁵⁾ EYVL L 184, 12.7.1997, s. 7⁽⁶⁾ EYVL L 265, 27.9.1997, s. 73

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2414/97,
annettu 4 päivänä joulukuuta 1997,
asetuksessa (EY) N:o 1337/97 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun
osana toimitettujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2052/97⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin vietävän ohran vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1337/97⁽⁵⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklan mukaan komissio voi toimitettujen tarjousten perusteella asetuksen (ETY)

N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä,

erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetyt perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea tai vähimmäismaksua, ja

viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 28. marraskuuta – 4. joulukuuta 1997 osana asetuksessa (EY) N:o 1337/97 tarkoitettua ohran vientitukea tai vientimaksua koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä joulukuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 287, 21.10.1997, s. 14

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 12.7.1997, s. 1

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2415/97,
annettu 4 päivänä joulukuuta 1997,
asetuksessa (EY) N:o 1773/97 tarkoitetun kauran vientiä koskevan tarjouskil-
pailun osana toimitettujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2052/97⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

kauran vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1773/97⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2133/97⁽⁶⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklan mukaan komissio voi toimitettujen tarjousten perusteella asetuksen (ETY)

N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä,

erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea, ja

tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 28. marraskuuta – 4. joulukuuta 1997 osana asetuksessa (EY) N:o 1773/97 tarkoitettua kauran vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä joulukuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 287, 21.10.1997, s. 14

⁽⁵⁾ EYVL L 250, 13.9.1997, s. 1

⁽⁶⁾ EYVL L 296, 30.10.1997, s. 29

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2416/97,
annettu 4 päivänä joulukuuta 1997,
riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽¹⁾ ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdantoisen alakohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinanoteerausten tai -hintojen sekä kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 4 kohdan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta yhteisön markkinoilla vallitseva riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuus- ja hintatilanne ja sen kehitysnäkymät sekä toisaalta riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hintatilanne ja sen kehitysnäkymät maailmanmarkkinoilla; saman artiklan mukaisesti on myös tärkeätä turvata riisimarkkinoiden tasapaino ja hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys sekä lisäksi ottaa huomioon suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla sekä perustamissopimuksen 228^a artiklan mukaisesti tehtyjen sopimusten rajoitteet,

komission asetuksessa (ETY) N:o 1361/76⁽²⁾ vahvistetaan rikkoutuneiden riisinjyvien sallittu enimmäismäärä riisissä, jolle vientituki vahvistetaan, sekä määritetään vähennysprosentti, jota kyseiseen tukeen on sovellettava silloin, kun rikkoutuneiden riisinjyvien suhteellinen osuus vietävässä riisissä on kyseistä enimmäismäärää suurempi,

1 000 tonnia riisiä on mahdollista viedä tiettyihin määräpaikkoihin; on aiheellista käyttää komission asetuksen

(EY) N:o 1162/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 932/97⁽⁴⁾, 7 artiklan 4 kohdassa säädettyä menettelyä; tämä menettely olisi otettava huomioon tukia vahvistettaessa,

asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 5 kohdassa määritellään riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientituen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet,

maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimusten vuoksi voi olla tarpeen eriyttää tiettyjen tuotteiden tuki niiden määräpaikan mukaan,

tietyillä markkinoilla vallitsevan pakatun pitkäjyväisen riisin kysynnän huomioon ottamiseksi olisi säädettävä erityisen tuen vahvistamisesta kyseiselle tuotteelle,

tuki on vahvistettava vähintään kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

kyseisten yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta riisimarkkinoiden nykyiseen tilanteeseen ja erityisesti riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hintanoteerauksiin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteessä mainitun suuruisiksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden, mainitun artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä joulukuuta 1997.

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18
⁽²⁾ EYVL L 154, 15.6.1976, s. 11

⁽³⁾ EYVL L 117, 24.5.1995, s. 2
⁽⁴⁾ EYVL L 135, 27.5.1997, s. 2

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta 4 päivänä joulukuuta 1997
annettuun komission asetukseen

(ecua/t)			(ecua/t)		
Tuotekoodi	Määräpaikka (1)	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka (1)	Tuen määrä
1006 20 11 9000	01	133,00	1006 30 65 9900	01	166,00
1006 20 13 9000	01	133,00		05	166,00
1006 20 15 9000	01	133,00	1006 30 67 9100	04	172,00
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	133,00	1006 30 92 9100	01	166,00
1006 20 94 9000	01	133,00		02	172,00
1006 20 96 9000	01	133,00		03	177,00
1006 20 98 9000	—	—		05	166,00
1006 30 21 9000	01	133,00	1006 30 92 9900	01	166,00
1006 30 23 9000	01	133,00		05	166,00
1006 30 25 9000	01	133,00		—	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	166,00
1006 30 42 9000	01	133,00		02	172,00
1006 30 44 9000	01	133,00		03	177,00
1006 30 46 9000	01	133,00		05	166,00
1006 30 48 9000	—	—	1006 30 94 9900	01	166,00
1006 30 61 9100	01	166,00		05	166,00
	02	172,00		—	—
	03	177,00	1006 30 96 9100	01	166,00
	05	166,00		02	172,00
1006 30 61 9900	01	166,00		03	177,00
	05	166,00		05	166,00
1006 30 63 9100	01	166,00	1006 30 96 9900	01	166,00
	02	172,00		05	166,00
	03	177,00		—	—
	05	166,00	1006 30 98 9100	04	172,00
1006 30 63 9900	01	166,00	1006 30 98 9900	—	—
	05	166,00		—	—
1006 30 65 9100	01	166,00	1006 40 00 9000	—	—
	02	172,00			
	03	177,00			
	05	166,00			

(1) Määräpaikat ilmoitetaan seuraavasti:

- 01 Liechtenstein, Sveitsi ja Livignon ja Campione d'Italian kuntien alueet,
- 02 alueet I, II, III, VI, Ceuta ja Melilla,
- 03 alueet IV, V, VII c, Kanada sekä alue VIII Surinamia, Guyanaa ja Madagaskaria lukuun ottamatta,
- 04 Ceuta ja Melilla: asetuksen (EY) n:o 1162/95 7 artiklan 4 kohdassa säädetyin menettelyin mukaisesti vahvistettu tuki 1 000 tonnille,
- 05 komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna, 34 artiklassa tarkoitetut määräpaikat.

Huom. Alueet määritellään komission asetuksen (ETY) N:o 2145/92, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2417/97,**annettu 4 päivänä joulukuuta 1997,****B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1035/72 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta 14 päivänä marraskuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2190/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 610/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksessa (EY) N:o 2186/97⁽³⁾ vahvistetaan B-menettelyn mukaisten muiden kuin elintarvikeavun yhteydessä haettujen vientitodistusten ohjeelliset määrät,

komission käytössä tällä hetkellä olevien tietojen mukaan meneillään olevan vientijakson ohjeellinen määrä on tomaattien, kuorellisten saksanpähkinöiden, syötäväksi tarkoitettujen viinirypäleiden ja maantieteellisiin ryhmiin Z ja D vietävien omenien osalta ylittynyt tai on vaarassa ylittyä piakkoin; nämä ylitykset olisivat vahingollisia hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusjärjestelmän moitteettomalle toiminnalle, ja

tilanteen helpottamiseksi on syytä hylätä 4 päivän joulukuuta 1997 jälkeen tomaatteja, kuorellisia saksanpähkinöitä, syötäväksi tarkoitettuja viinirypäleitä ja maantieteellisiin ryhmiin Z ja D vietäviä omenia koskevat B-menettelyn mukaiset todistushakemukset meneillään olevan vientijakson loppuun asti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hylätään tomaattien, kuorellisten saksanpähkinöiden, syötäväksi tarkoitettujen viinirypäleiden ja maantieteellisiin ryhmiin Z ja D vietävien omenien osalta B-menettelyn mukaisia vientitodistuksia koskevat hakemukset, jotka on jätetty asetuksen (EY) N:o 2186/97 1 artiklan mukaisesti 4 päivän joulukuuta 1997 jälkeen ja ennen 20 päivää tammikuuta 1998.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä joulukuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 12

⁽²⁾ EYVL L 93, 8.4.1997, s. 16

⁽³⁾ EYVL L 299, 4.11.1997, s. 10

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 10 päivänä marraskuuta 1997,
Euroopan yhteisön ja Laosin demokraattisen kansantasavallan yhteistyösopi-
muksen tekemisestä

(97/810/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopi-
muksen ja erityisesti sen 113 ja 130 y artiklan yhdessä 228
artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen sekä 3 kohdan
ensimmäisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo, että

perustamissopimuksen 130 u artiklan mukaisesti yhteisön
kehitysyhteistyöpolitiikalla olisi edistettävä kehitysmaiden
kestävää taloudellista ja sosiaalista kehitystä, sopusointuista
ja asteittaista yhdentymistä maailmantalouteen sekä
köyhyyden torjuntaa näissä maissa, ja

yhteisön olisi hyväksyttävä tavoitteidensa toteuttamiseksi
ulkosuhteiden alalla Euroopan yhteisön ja Laosin demok-
raattisen kansantasavallan yhteistyösopimus,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään yhteisön puolesta Euroopan yhteisön ja
Laosin demokraattisen kansantasavallan yhteistyösopimus.

Sopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja antaa sopimuksen 21 artiklassa
määrätyn tiedonannon ⁽³⁾.

3 artikla

Komissio, jota jäsenvaltioiden edustajat avustavat, edustaa
yhteisöä sopimuksen 14 artiklassa tarkoitetussa sekakomi-
teassa.

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa
lehdessä*.

Tehty Brysselissä 10 päivänä marraskuuta 1997.

Neuvoston puolesta

J. POOS

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL C 109, 8.4.1997, s. 8
⁽²⁾ EYVL C 325, 27.10.1997

⁽³⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 15

**Euroopan yhteisön ja Laosin demokraattisen kansantasavallan
YHTEISTYÖSOPIMUS**

EUROPAAN UNIONIN NEUVOSTO,

ja

LAOSIN DEMOKRAATTISEN KANSANTASAVALLAN HALLITUS,

jäljempänä 'osapuolet',

jotka

PANEVAT TYYTYVÄISINÄ MERKILLE Euroopan yhteisön, jäljempänä 'yhteisö', ja Laosin demokraattisen kansantasavallan välisen kaupan kehityksen ja yhteistyön lujittamisen,

TUNNUSTAVAT yhteisön ja Laosin demokraattisen kansantasavallan suhteiden, ystävyyden ja yhteistyön erinomaisuuden,

VAHVISTAVAT UUDELLEEN yhteisön ja Laosin demokraattisen kansantasavallan suhteiden lujittamisen tärkeyden,

TUNNUSTAVAT Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan periaatteiden, ihmisoikeuksien yleismaailmalisen julistuksen, vuoden 1993 ihmisoikeuksia koskevan Wienin julistuksen ja maailmankonferenssin toimintaohjelman, vuoden 1995 Kööpenhaminan sosiaalisen edistyksen ja kehityksen julistuksen ja siihen liittyvän toimintaohjelman sekä vuoden 1995 Beijingin julistuksen ja neljännen maailman naiskonferenssin toimintaohjelman tärkeyden osapuolille,

TUNNUSTAVAT yhteisen halun vakiinnuttaa, syventää ja monipuolistaa osapuolten suhteita tasa-arvon, syrjimättömyyden, molemminpuolisen hyödyn ja vastavuoroisuuden perusteella yhteisen edun mukaisilla alueilla,

HALUAVAT luoda otolliset edellytykset yhteisön ja Laosin demokraattisen kansantasavallan kaupan ja sijoitusten kehitykselle ja tunnustavat tarpeen noudattaa vakaisa, avoimissa ja syrjimättömissä olosuhteissa kaupan vapauttamiseen pyrkivän kansainvälisen kaupan periaatteita osapuolten erilaiset taloudelliset edellytykset huomioon ottaen,

TUNNUSTAVAT tarpeen tukea Laosissa parhaillaan toteutettavaa talousuudistusta markkinatalouteen siirtymisen varmistamiseksi tunnustaen sosiaalisen kehityksen ja sen talouskehityksen kanssa samanaikaisesti edistymisen tärkeyden ja yhteisen sitoutumisen sosiaalisten oikeuksien kunnioittamiseen,

TUNNUSTAVAT tarpeen tukea Laosin hallituksen pyrkimyksiä parantaa sen köyhimpien ja huono-osaisimpien väestönosien olosuhteita kiinnittäen erityistä huomiota naisten tilanteeseen,

OTTAVAT HUOMIOON kaikilla tasoilla toteutettavan ympäristönsuojelun ja luonnonvarojen kestävän hoidon tärkeyden osapuolille ottaen huomioon ympäristön ja kehityksen väliset yhteydet,

OVAT PÄÄTTÄNEET tehdä tämän sopimuksen ja tätä varten nimenneet täysivaltaisiksi edustajikseen:

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,

Hans VAN MIERLO,

Alankomaiden varapääministeri ja ulkoasiainministeri,
tehtävää hoitava Euroopan unionin neuvoston puheenjohtaja,

Euroopan yhteisöjen komission varapuheenjohtaja

Manuel MARÍN,

LAOSIN DEMOKRAATTISEN KANSANTASAVALLAN HALLITUS,

ulkoasiainministeri
Somsavath LENGSAVAD,

JOTKA vaihdettuaan oikeiksi ja asianmukaisiksi todetut valtakirjansa

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 artikla

Perusta

Ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa esitettyjen kansavallan periaatteiden ja perusihmisoikeuksien kunnioittaminen on yhteisön ja Laosin demokraattisen kansantasavallan sisä- ja ulkopolitiikan perusta ja tämän sopimuksen olennainen osa.

2 artikla

Tavoitteet

Tämän sopimuksen tärkein tavoite on osapuolten yhteistyön lujittamiseksi tarvittavien puitteiden luominen osapuolten toimivaltojen asettamissa rajoissa ja seuraavien tavoitteiden mukaisesti:

- soveltaa vastavuoroisesti suosituimmuusasemalauseketta tavarakauppaan kaikilla sopimuksessa erityisesti tarkoitetuilla aloilla, lukuun ottamatta etuja, joita osapuoli myöntää tulliliittojen, vapaakauppa-alueiden, naapurimaiden kanssa käytyyn kauppaan sovellettavien määräysten tai perustuotteita koskevien kansainvälisten sopimusten mukaisesti omaksuttujen erityisvelvollisuuksien perusteella;
- edistää ja lisätä osapuolten välistä kauppaa sekä kestävän taloudellisen yhteistyön säännöllistä kehittämistä tasa-arvon ja yhteisen edun periaatteen mukaisesti;
- lujittaa yhteistyötä talouskehitykseen selvästi liittyvillä ja osapuolia hyödyttävillä aloilla;
- kehittää ja monipuolistaa yhteisön ja Laosin demokraattisen kansantasavallan kestävää kauppaa, markkinoiden kestävän avautumisen parantamista osapuolten taloudellisen tilanteen mukaisesti sekä Laosin demokraattiselle kansantasavallalle sen WTO:hon liittymishakemuksen yhteydessä annettavaa tukea;
- myötävaikuttaa Laosin demokraattisen kansantasavallan pyrkimykseen nostaa sen köyhimpien väestönosien elämänlaatua ja elintasoja rinnakkain toimenpiteiden kanssa, joita se toteuttaa maaseudun köyhyyden torjumiseksi maaseudun kehittämisen avulla; tukea markkinatalouteen siirtymistä ja inhimillisten voimavarojen kehittämistä useilla Laosin talouden aloilla;
- edistää työllistämistä yhteisössä ja Laosin demokraattisessa kansantasavallassa asettamalla etusijalle ohjelmalla ja toimet, joiden voidaan olettaa tukevan tätä tavoitetta.

Osapuolet aloittavat myös niiden alalla tekemiä aloitteita koskevien näkökantojen ja tietojen vaihdon, lisäävät ja monipuolistavat vastavuoroisia taloudellisia yhteyksiään ja luovat työpaikkojen syntymistä edistävät edellytykset;

- toteuttaa tarvittavat toimenpiteet ympäristön suojelemiseksi ja säilyttämiseksi maailmanlaajuisella, alueellisella, kansallisella ja paikallisella tasolla sekä luonnonvarojen kestäväksi näiden maiden kanssa 25 päivänä helmikuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 443/92 vahvistettujen ensisijaisten tavoitteiden mukaisesti.

3 artikla

Kehitysyhteistyö

Yhteisö tunnustaa Laosin demokraattisen kansantasavallan kehitysavun tarpeen ja on valmis lisäämään yhteistyötään myötävaikuttaen Laosin demokraattisen kansantasavallan pyrkimykseen edistää sen talouden kestävää kehitystä ja sen väestön sosiaalisten olojen parantamista käytännön hankkeilla ja ohjelmilla rahoitusavusta ja teknisestä avusta Aasian ja Latinalaisen Amerikan kehitysmaalle sekä taloudellisesta yhteistyöstä näiden maiden kanssa 25 päivänä helmikuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 443/92 vahvistettujen ensisijaisten tavoitteiden mukaisesti.

Edellä mainitun asetuksen mukaisesti apu kohdistetaan köyhimmän väestönosan auttamiseen. Yhteistyössä keskitytään pääasiassa köyhyyden torjuntaa koskeviin, erityisesti työpaikkoja mahdollisesti luoviin toimiin, paikallistason kehitystä edistäviin toimiin ja naisten roolia kehityksessä edistäviin toimiin. Lisäksi osapuolet edistävät aidsin ehkäisemistä ja torjumista koskevien aiheellisten toimenpiteiden toteuttamista ja tekevät aloitteita, joiden tavoitteena on lujittaa paikallistason kehitystä ja koulutusta tällä alalla sekä terveystalvelujen toimintakykyä.

Osapuolten yhteistyöhön kuuluu myös huumausaineiden väärinkäyttöön liittyvät kysymykset ja erityisesti huumausaineiden väärinkäyttäjien ammatillinen koulutus, koulutus, terveydenhoito ja yhteiskuntaan sopeuttaminen.

Osapuolet tunnustavat inhimillisten voimavarojen kehittämisen, sosiaalisen kehityksen, elin- ja työolojen parantamisen sekä huono-osaisimpien väestönosien ammatillisen pätevyuden ja suojelun kehittämisen tärkeyden. Inhimillisten voimavarojen ja sosiaalisen kehityksen on oltava

taloudellisen yhteistyön ja kehitysyhteistyön oleellinen osa. Tämän vuoksi tarkoituksenmukaista huomiota kiinnitetään institutionaalisiin tarpeisiin ja ammatillisen koulutuksen erityistoimiin vastaaviin koulutustavoitteisiin paikallisen työvoiman pätevyuden kehittämiseksi.

Yhteisö tunnustaa räjähtämättömien taisteluvälineiden (UXO, unexploded ordnance) ihmiselämälle aiheuttaman vaaran sekä niiden kehitykselle aiheuttamat vaikeudet ja tutkii aiheellisia aloitteita tämän ongelman ratkaisemiseksi.

Yhteisön yhteistyössä keskitytään yhteisesti vahvistetuihin ensisijaisiin tavoitteisiin yhteistyön tehokkuuden ja jatkuvuuden varmistamiseksi. Kehitysyhteistyön mukaisesti toteutettavien toimien tehokkuuden lujittamiseksi niiden toteuttamisessa otetaan huomioon tarve yhteensovittamiseen ja yhteistyöhön muiden Laosin demokraattisen kansantasavallan kumppaneiden toimien ja erityisesti Bretton Woodsin sopimuksella perustettujen toimielinten toimien kanssa.

4 artikla

Kaupallinen yhteistyö

1. Osapuolet vahvistavat pyrkivänsä päättäväisesti:
  - a) toteuttamaan kaikki aiheelliset toimenpiteet niiden väliselle kaupalle otollisten edellytysten luomiseksi,
  - b) parantamaan niin hyvin kuin mahdollista niiden kaupan rakennetta kaupan monipuolistamiseksi,
  - c) toimimaan kaupan esteiden poistamiseksi ja toteuttamaan toimenpiteitä, joiden tavoitteena on avoimuuden lisääminen erityisesti poistamalla muita kuin tariffiesiteitä otollisena ajankohtana ottaen huomioon muiden kansainvälisten elinten työn alalla ja varmistaen samalla riittävän henkilötietojen suojan.
2. Osapuolet sopivat soveltavansa suosituimmuus-asemaa vastavuoroisesti kaupallisissa suhteissaan tavara-kauppaan kaikilla aloilla, jotka koskevat:
  - a) tulleja ja muita maksuja, niiden kantamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt mukaan lukien,
  - b) tulliselvitystä, passitusta, varastointia ja uudelleenlaskentausta koskevia asetuksia, menettelyjä ja muodollisuuksia,
  - c) viennistä tai tuonnista välittömästi tai välillisesti kannettuja veroja ja muita sisäisiä maksuja,
  - d) tuonti- tai vientilisenssien antamista koskevia hallinnollisia muodollisuuksia.
3. Edellä 2 kohtaa ei sovelleta, kun kyseessä ovat:
  - a) sopimuspuolen sen kanssa tulliliitossa olevalle tai vapaakauppa-alueen muodostavalle valtiolle myöntämät edut,

b) sopimuspuolen sen naapurivaltioille rajakaupan helpottamiseksi myöntämät edut,

c) toimenpiteet, joita sopimuspuolet voivat toteuttaa täytäkkeen perustuotteita koskevista kansainvälisistä sopimuksista johtuvat velvollisuutensa.

4. Toimivaltojensa asettamissa rajoissa osapuolet sitoutuvat:

a) parantamaan viranomaistensa tulliyhteistyötä erityisesti ammattikoulutuksen, tullimenettelyjen yksinkertaistamisen ja yhdenmukaistamisen sekä tullipetosten torjunnassa annettavan hallinnollisen avun alalla,

b) vaihtamaan tietoja molempia osapuolia mahdollisesti hyödyttävistä markkinoista erityisesti julkisten hankintojen, matkailun ja tilastoyhteistyön alalla.

5. Laosin demokraattinen kansantasavalta ottaa käyttöön keinot henkisen, teollisen ja kaupallisen omaisuuden asianmukaiseksi ja tehokkaaksi suojelemiseksi ja soveltamiseksi korkeimpien kansainvälisten standardien mukaisesti. Tämän vuoksi Laosin demokraattinen kansantasavalta liittyy sellaisiin asiaankuuluviin henkistä, teollista ja kaupallista omaisuutta koskeviin kansainvälisiin sopimuksiin (¹), joihin se ei vielä ole liittynyt. Teknistä apua voidaan antaa, jotta Laosin demokraattinen kansantasavalta voi täyttää edellä esitetyt velvollisuudet.

6. Toimivaltojensa sekä sääntöjensä ja lainsäädäntöjensä asettamissa rajoissa osapuolet sopivat neuvottelevansa kaikista niiden kauppaan liittyvistä kysymyksistä, ongelmista tai erimielisyyksistä.

5 artikla

Ympäristöalan yhteistyö

Osapuolet tunnustavat, että ympäristönsuojelun parantamiseksi on otettava käyttöön aiheellinen lainsäädäntö, joka pannaan tosiasiallisesti täytäntöön ja yhdennetään muihin politiikkoihin.

Ympäristöalan yhteistyön pääasiallinen tavoite on parantaa kestävä talouskasvun ja sosiaalisen kehityksen mahdollisuuksia kiinnittämällä suurempaa huomiota luonnonympäristön kunnioittamiseen, mukaan lukien:

a) sellaisen tehokkaan ympäristönsuojelupolitiikan laatiminen, johon kuuluvat aiheelliset lainsäädännölliset toimenpiteet ja riittävät voimavarat niiden toteuttamiseksi. Tähän kuuluu erityisesti ympäristöalan koulutus, toimintakyvyn kehittäminen ja aiheellisen teknologian siirto;

(¹) Katso liite II.

- b) kestävien ja saastuttamattomien energianlähteiden kehittämistä koskeva yhteistyö sekä ratkaisujen löytäminen teollisuuden ja kaupungistumisen aiheuttamaan saastumiseen;
- c) ympäristön säilyttäminen erityisesti alueilla, joiden ekosysteemi on arka, samalla kehittäen matkailua niin, että siitä tulee kestävä tulonlähde;
- d) ympäristövaikutusten arviointia koskeva tutkimus kaikilla aloilla toteutettavissa kehitys- ja jälleenrakennushankkeissa niiden valmistelu- ja toteutusvaiheessa;
- e) tiivis yhteistyö niissä ympäristöä koskevissa sopimuksissa määrättyjen tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin osapuolet ovat liittyneet;
- f) jäljellä olevien alkumetsien suojele ja säilyttäminen erityisesti laittomien hakkuiden estämiseksi sekä uusien metsävarojen kestävä kehitys lujittamalla metsäjäjestöjä samalla varmistuen paikallisen väestön osallistumisen toimintaan.

6 artikla

Taloudellinen yhteistyö

Toimivaltojen ja käytettävissä olevien varojen asettamissa rajoissa osapuolet sitoutuvat edistämään yhteisen edun mukaista taloudellista yhteistyötä.

Yhteistyön tavoitteena on:

- a) kehittää Laosin demokraattisen kansantasavallan talouden toimintaympäristöä helpottamalla mahdollisuutta käyttää yhteisön taitotietoa ja teknologiaa,
- b) helpottaa taloudellisten toimijoiden yhteyksiä ja toteuttaa muita toimenpiteitä kaupan kehittämiseksi,
- c) edistää julkisen ja yksityisen sektorin sijoitusohjelmia osapuolten lainsäädäntöjen ja politiikkojen mukaisesti siten, että taloudellinen yhteistyö vahvistuu, mukaan lukien yritysten välinen yhteistyö, teknologian siirto, alihankintasopimukset ja lisenssit,
- d) helpottaa tietojen vaihtoa ja aloitteiden tekoa, edistää yhteistyötä yrityspolitiikan alalla erityisesti kaupallisen toimintaympäristön parantamisen ja yhteyksien tiivistämisen osalta,
- e) lujittaa vastavuoroista taloudellisten toimintaympäristöjen ymmärrystä tehokkaan yhteistyön toteuttamiseksi,
- f) toteuttaa toimia standardoinnin, vaatimustenmukaisuuden arvioinnin, mittauksen ja laadunvarmistuksen alalla kansainvälisten standardien ja vaatimustenmukaisuuden arvioinnin menettelyjen edistämiseksi sekä kaupan helpottamiseksi.

Pääasialliset tavoitteet näillä aloilla ovat:

- auttaa Laosin demokraattista kansantasavaltaa sen talouden jälleenrakennuspyrkimyksissä luomalla edellytykset asianmukaiselle taloudelliselle toimintaympäristölle ja liiketoiminnalle otolliselle ympäristölle,

— edistää osapuolten taloudellisten toimijoiden ja erityisesti yksityisen sektorin toimijoiden synergiaa,

— osapuolten toimivaltojen asettamissa rajoissa sekä niiden lainsäädäntöjen ja politiikkojen mukaisesti luoda yksityisille sijoituksille otollinen ympäristö parantamalla pääomien siirron edellytyksiä ja tuemalla tarvittaessa yhteisön jäsenvaltioiden ja Laosin demokraattisen kansantasavallan sijoitusten teon edistämistä ja niiden suojelua koskevien sopimusten tekemistä.

Osapuolet määrittävät yhdessä ja yhteisten etujen mukaisesti taloudellisen yhteistyön ohjelmien ja toimien alat ja ensisijaiset tavoitteet.

7 artikla

Maatalousalan yhteistyö

Osapuolet sitoutuvat tekemään yhteistyötä maatalouden alalla yhteisymmärryksen hengessä ja tutkimaan:

- a) mahdollisuuksia kehittää maataloustuotteiden kauppaa,
- b) terveyttä, kasvinsuojelua ja ekologiaa koskevia toimenpiteitä ja niiden tuloksia sekä avun toimittamista kaupan esteiden ehkäisemiseksi osapuolten lainsäädännöt huomioon otteen,
- c) mahdollisuutta auttaa Laosin demokraattisen kansantasavallan hallitusta sen pyrkimyksissä monipuolistaa maatalousvientä.

8 artikla

Energia

Osapuolet tunnustavat energia-alan oleellisen tärkeyden taloudelliselle ja sosiaaliselle kehitykselle ja ovat valmiita lujittamaan yhteistyötään niiden käymän energiapolitiikan alaa koskevan vuoropuhelun perusteella. Vuoropuhelussa otetaan asianmukaisesti huomioon pääasiallinen tavoite, joka on Laosin demokraattisen kansantasavallan energia-varojen kestävä kehityksen valvominen.

9 artikla

Alueellinen yhteistyö

Osapuolten yhteistyö voidaan ulottaa koskemaan samalla alueella sijaitsevien valtioiden kanssa tehtyjen yhteistyötä tai yhdentymistä koskevien sopimusten puitteissa toteutettuja toimia, jos nämä toimet ovat mainittujen sopimusten mukaisia.

Mitään alaa pois sulkeutumalla voidaan erityistä huomiota kiinnittää seuraaviin toimiin:

- a) tekninen apu (ulkopuolisten asiantuntijoiden palvelut ja teknisen henkilöstön koulutus tiettyjen yhdyntymisen käytännön näkökohtien osalta),
- b) alueiden välisen kaupan edistäminen,
- c) alueellisten toimielinten sekä alueellisten järjestöjen toimivaltaan kuuluvien hankkeiden ja aloitteiden tukeminen,
- d) alueellisia yhteyksiä, liikennettä ja viestintää koskevat selvitykset.

10 artikla

Tieteen ja teknologian alan yhteistyö

Osapuolet voivat edistää yhteistyötä tieteen ja teknologian alalla politiikkojensa ja yhteisen edun mukaisesti sekä toimivaltojensa asettamissa rajoissa.

Tähän yhteistyöhön kuuluu:

- tietojen ja kokemusten vaihto alueellisella tasolla (Eurooppa / Kaakkois-Aasia) erityisesti politiikkojen ja ohjelmien toteuttamisen osalta,
- osapuolten tiedeyhteisöjen kestävien suhteiden edistäminen,
- sellaisten toimien tehostaminen, joiden tavoitteena on edistää innovaatiota teollisuudessa, mukaan lukien teknologian siirto.

Yhteistyöhön voi kuulua myös:

- yhteisen edun mukaisten alueellisten tutkimushankkeiden (Eurooppa/Kaakkois-Aasia) yhteinen toteuttaminen, jossa tarvittaessa suositaan yritysten aktiivista osallistumista,
- tiedemiesten vaihto tutkimushankkeiden valmistelun ja korkeatasoisen koulutuksen edistämiseksi,
- tietojen vaihdon ja kanssakäymisen edistämiseksi sekä yhteistutkimusalojen yksilöimiseksi järjestettävät tieteelliset kokoukset,
- tulosten levitys sekä julkisen ja yksityisen sektorin yhteyksien kehittäminen,
- kyseisten toimien arviointi.

Osapuolten korkeakoulut ja yliopistot, tutkimuskeskukset ja teollisuus osallistavat yhteistyöhön asianmukaisella tavalla.

11 artikla

Huumausaineiden kemialliset esiasteet ja pääomien pesu

Toimivaltojensa asettamissa rajoissa ja lainsäädäntöjensä mukaisesti sekä ottaen huomioon alalla toimivien kansainvälisten järjestöjen tekemän työn osapuolet sopivat

tekevänsä yhteistyötä estääkseen huumausaineiden kemiallisten esiasteiden väärinkäytön ja sopivat myös tarpeesta tehdä parhaansa estääkseen pääomien pesun.

Osapuolet suunnittelevat toteuttavansa erityistoimenpiteitä huumausaineiden, huumaavien lääkeaineiden ja psykotrooppisten aineiden laittoman viljelyn, tuotannon ja kaupan torjumiseksi sekä huumausaineiden väärinkäytön ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi.

Tähän yhteistyöhön voi kuulua:

- muiden talouskehityksen muotojen edistämiseen pyrkivät toimet,
- asiaankuuluvien tietojen vaihto, jollei henkilötietojen riittävästä suojasta muuta johdu.

12 artikla

Infrastruktuurit

Osapuolet tunnustavat, että Laosin demokraattisen kansantasavallan infrastruktuurien nykyiset puutteet ovat merkittävä este yksityisten sijoitusten teolle ja talouskehitykselle yleensä. Tältä osin osapuolet sopivat edistävänsä Laosin demokraattisen kansantasavallan infrastruktuurien ja erityisesti liikenteen ja viestinnän infrastruktuurien kunnostamiseen, rakentamiseen ja kehittämiseen pyrkivien erityisohjelmien toteuttamista.

13 artikla

Tiedonvälitys, viestintä ja kulttuuri

Toimivaltojensa ja politiikkojensa sekä yhteisen etunsa mukaisesti osapuolet tekevät yhteistyötä tiedonvälityksen, viestinnän ja kulttuurin alalla molemminpuolisen ymmärryksen ja olemassa olevien siteidensä lujittamiseksi. Aiheellista apua voidaan antaa uusien aloitteiden edistämiseksi seuraavilla aloilla:

- a) alustavien selvitysten toteuttaminen ja teknisen avun antaminen kulttuuriperinnön säilyttämiseksi,
- b) yhteistyö joukkotiedotusvälineiden ja audiovisuaalisen tuotannon aloilla,
- c) kulttuurien ymmärrystä parantamaan tarkoitettujen tapahtumien ja vaihtojen järjestäminen.

Osapuolet tunnustavat televiestinnän, tietoyhteiskunnan ja multimediasovellusten aloilla tehtävän yhteistyön tärkeyden. Tähän yhteistyöhön voi kuulua tietojen vaihto osapuolten politiikoista ja lainsäädännöstä televiestinnän, matkapuhelinviestinnän, mukaan lukien maailmanla-

juisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) edistäminen, tietoyhteiskunnan, televiestinnässä käytettävien multimediateknologioiden sekä telemaattisten verkkojen ja sovellusten (kuten liikenne, terveys, koulutus, ympäristö) alalla.

14 artikla

Institutionaaliset näkökohdat

1. Osapuolet sopivat perustavansa sekakomitean, jonka tehtävänä on:
  - a) taata tämän sopimuksen ja osapuolten vuoropuhelun moitteeton toiminta ja soveltaminen,
  - b) laatia aiheellisia suosituksia tämän sopimuksen tavoitteiden edistämiseksi,
  - c) vahvistaa ensisijaiset tavoitteet niistä toimista, jotka voidaan toteuttaa tämän sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi.
2. Sekakomitea koostuu osapuolten riittävän korkean tason edustajista. Se kokoontuu tavallisesti joka toinen vuosi vuorotellen Vientianessa ja Brysselissä yhteisesti sovittuna ajankohtana. Ylimääräisiä kokouksia voidaan kutsua koolle osapuolten yhteisestä sopimuksesta.
3. Sekakomitea voi perustaa erikoistuneita alaryhmiä avustamaan sitä sen tehtävien hoitamisessa sekä yhteensovittamaan tämän sopimuksen mukaisten hankkeiden ja ohjelmien laatimista ja täytäntöönpanoa.
4. Sekakomitean kokousten asialista laaditaan osapuolten yhteisestä sopimuksesta.
5. Osapuolet päättävät, että sekakomitealle kuuluu myös yhteisön ja Laosin demokraattisen kansantasavallan tekemien ja niiden välillä mahdollisesti tehtävien alakohdtaisten sopimusten moitteettoman toiminnan varmistaminen.
6. Osapuolet määrittävät sekakomitean toimintaraken-teen ja -säännöt.

15 artikla

Tuleva kehitys

1. Yhteisestä sopimuksesta ja toimivaltojensa asettamisissa rajoissa osapuolet voivat laajentaa tämän sopimuksen soveltamisalaa tekemällä tiettyjä toimia tai aloja koskevia sopimuksia yhteistyön kehittämiseksi ja täydentämiseksi.

2. Tämän sopimuksen puitteissa osapuolet voivat esittää yhteistyön soveltamisalan laajentamista koskevia suosituksia sopimuksen täytäntöönpanon aikana saatu kokemus huomioon ottaen.

16 artikla

Muut sopimukset

Tämä sopimus tai sen mukaisesti toteutetut toimet eivät millään tavalla rajoita Euroopan unionin jäsenvaltioiden toimivaltaa toteuttaa taloudelliseen yhteistyöhön liittyviä kahdenvälisiä toimia tai tarvittaessa tehdä uusia taloudellista yhteistyötä koskevia sopimuksia Laosin demokraattisen kansantasavallan kanssa, jollei Euroopan yhteisöjen perustamissopimusten asiaankuuluvien määräysten soveltamisesta muuta johdu.

17 artikla

Erioikeudet

Helpottaakseen tämän sopimuksen mukaista yhteistyötä Laosin demokraattisen kansantasavallan viranomaiset myöntävät Euroopan yhteisöjen virkamiehille ja asiantuntijoille heidän tehtäviensä suorittamiseksi tarvittavat takeet ja erivapaudet. Asiaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt määritellään erillisessä kirjeenvaihdossa.

18 artikla

Alueellinen soveltaminen

Tätä sopimusta sovelletaan alueisiin, joilla sovelletaan Euroopan yhteisön perustamissopimusta siinä määrättyjen edellytysten mukaisesti, ja Laosin demokraattisen kansantasavallan alueeseen.

19 artikla

Sopimuksen täytäntöönpanematta jättäminen

Jos jompikumpi osapuoli katsoo, että toinen osapuoli ei ole täyttänyt tästä sopimuksesta johtuvia velvollisuuksiaan, se voi toteuttaa aiheelliset toimenpiteet. Ennen näiden toimenpiteiden toteuttamista, lukuun ottamatta erityisen kiireellisiä tapauksia, se antaa sekakomitealle kaikki hyödylliset asiaa koskevat tiedot, joita tarvitaan tilanteen perusteellista tarkastelua varten molempia osapuolia tyydyttävän ratkaisun löytämiseksi.

Ensisijaisesti on valittava sellaiset toimenpiteet, jotka aiheuttavat vähiten haittaa tämän sopimuksen toiminnalle. Nämä toimenpiteet on annettava viipymättä tiedoksi sekakomitealle, jossa niistä neuvotellaan, jos toinen osapuoli sitä pyytää.

*20 artikla***Liitteet**

Tämän sopimuksen liitteet I ja II ovat oleellinen osa sopimusta.

*21 artikla***Voimaantulo ja voimassaolon jatkaminen**

1. Tämä sopimus tulee voimaan sitä päivää seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona sopimuspuolet

ovat ilmoittaneet toisilleen tätä varten tarvittavien menettelyjen loppuun saattamisesta.

2. Tämä sopimus tehdään viideksi vuodeksi. Sen voimassaoloa jatketaan vuosittain ilman eri toimenpiteitä, jollei osapuoli irtisano sopimusta kuusi kuukautta ennen sen voimassaolon päättymistä.

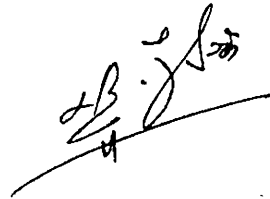
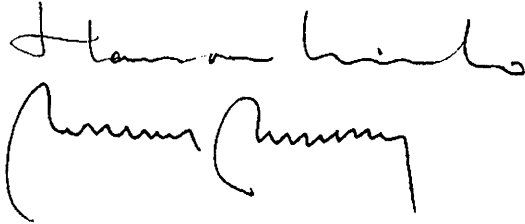
*22 artikla***Todistusvoimaiset tekstit**

Tämä sopimus on laadittu kahtena kappaleena englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan sekä laosin kielellä, ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Tehty Luxemburgissa 29 päivänä huhtikuuta 1997.

*Euroopan yhteisön
puolesta*

*Laosin demokraattisen
kansantasavallan puolesta*

*LIITE I***19 artiklaa koskeva yhteinen julistus — sopimuksen täytäntöönpanematta jättäminen**

- a) Osapuolet sopivat tämän sopimuksen tulkitsemiseksi ja käytännön soveltamiseksi, että sopimuksen 19 artiklassa mainitulla "erityisen kiireellisellä" tapauksella tarkoitetaan tapausta, jolloin osapuoli rikkoo sopimusta olennaisesti. Sopimuksen olennaisella rikkomisella tarkoitetaan:
- sopimuksen perusteetonta purkamista, joka ei ole oikeutettua kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen mukaan, tai
  - sopimuksen 1 artiklassa tarkoitettujen sopimuksen olennaisten osien rikkomista.
- b) Osapuolet sopivat, että 19 artiklassa mainituilla "aiheellisilla toimenpiteillä" tarkoitetaan kansainvälisen oikeuden mukaisesti toteutettavia toimenpiteitä. Jos osapuoli toteuttaa toimenpiteen erityisessä kiireellisessä tapauksessa 19 artiklaa soveltaen, toinen osapuoli voi turvautua riitojenratkaisumenettelyyn.

*LIITE II***Yhteinen julistus henkisestä, teollisesta ja kaupallisesta omaisuudesta**

Osapuolet sopivat, että tässä sopimuksessa henkiseen, teolliseen ja kaupalliseen omaisuuteen sisältyy erityisesti tekijänoikeuksien ja niiden lähioikeuksien, patenttien, teollismallien ja -piirustusten, tietokoneohjelmien, tavaramerkkien, integroitujen piirien piirimallien (topografioiden) ja maantieteellisten merkintöjen suojaaminen sekä vilpillisen kilpailun estäminen ja julkistamattoman tiedon suojaaminen.

YHTEINEN JULISTUS KANSALAISTEN TAKAISIN OTTAMISESTA

Euroopan yhteisö muistuttaa, miten tärkeänä sen jäsenvaltiot pitävät tehokkaan yhteistyön aikaansaamista kolmansien maiden kanssa jäsenvaltioissa laittomasti oleskelevien niiden kansalaisten takaisin ottamisen helpottamiseksi.

Laosin demokraattinen kansantasavalta sitoutuu tekemään sitä pyytävien Euroopan unionin jäsenvaltioiden kanssa niissä laittomasti oleskelevien sen kansalaisten takaisin ottamista koskevia sopimuksia.

Ilmoitus Euroopan yhteisön ja Laosin demokraattisen kansantasavallan välisen yhteistyösopimuksen ⁽¹⁾ voimaantulosta

Koska osapuolet ovat saattaneet päätökseen Euroopan yhteisön ja Laosin demokraattisen kansantasavallan välisen yhteistyösopimuksen voimaantulon edellyttämät menettelyt, sopimus tulee voimaan sen 21 artiklan mukaisesti 1 päivänä joulukuuta 1997.

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 14

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 9 päivänä huhtikuuta 1997,

Ranskan tekstiili-, vaatetus-, nahka- ja kenkäteollisuuden aloilla myöntämästä tuesta

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(97/811/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan b alakohdan,

on kehottanut niitä, joiden etua asia koskee, esittämään huomautuksensa mainittujen artiklojen mukaisesti,

sekä katsoo seuraavaa:

I

Ranska ilmoitti komissiolle Euroopan unionissa olevan pysyvän edustustonsa kirjeellä 26 päivältä maaliskuuta 1996 kokeellisista toimenpiteistä sosiaalimaksujen alentamiseksi tekstiili-, vaatetus-, nahka- ja kenkäteollisuuden alalla.

Ranska on päättänyt kesäkuun 1995 maksujen yleisten alennustoimenpiteiden lisäksi vapauttaa kyseisten alojen työnantajan maksettaviksi kuuluvat sosiaalimaksut alenevasti vähimmäispalkkojen osalta (SMIC-palkka, salaire minimum garanti, jonka tason valtio vahvistaa), ja alentaa maksuja niiden palkkojen osalta, jotka ovat enintään 1,5 kertaa vähimmäispalkan suuruisia.

Komissio ilmoitti kirjeellä 31 päivältä toukokuuta 1996 (1) Ranskalle aloittavansa perustamissopimuksen 93 artiklan

2 kohdan mukaisen menettelyn mainittujen toimenpiteiden vuoksi.

Ilmoituksen mukaan maksujen alentamisella on pyritty luomaan työpaikkoja ja erityisesti palkkaamaan nuoria kyseisille neljälle alalle. Tavoitteeseen liittyy lisäksi kyseisten ammattialojen tehtäviä sitoumuksia työajan lyhentämisestä ja osa-aikatyön lisäämisestä. Sitoumusten sisältöä ei mitenkään tarkennettu.

Kaikilla neljällä alalla sosiaalimaksujen alentamisella pyritään palkkaamaan 7 000 nuorta työtöntä ja säilyttämään 35 000 työpaikkaa.

Kyseiset 7 000 työpaikkaa ovat työpaikkojen nettolisäystä, kun taas 35 000 muuta ovat työpaikkoja, joiden säilyminen turvataan säännöksen voimaantuloa seuraavan kahden vuoden aikana. Ilman säännöstä kyseisillä aloilla ennakoituaan häviävän 60 000 työpaikkaa saman ajan kuluessa. Tarkoitus on siten hidastaa irtisanomisia.

Menettelyn aloittamisen syyt ovat seuraavat:

— koska mahdollisuutta sosiaalimaksujen alentamiseen ei myönnetä kaikille Ranskan yrityksille, kyse on alakohtaisesta tuesta. Komissio pitää periaatteessa kaikkia vastaavia tukia epäilyttävinä niiden talouden ja kilpailun alalla aiheuttamien vaikutusten vuoksi erityisesti, kun kyseessä ovat alat, joilla yhteisön sisäinen kauppa on tärkeä tekijä,

— myös työpaikkojen luomiseen tarkoitettua tuen kohdalla komissio katsoo tarpeelliseksi suhtautua tiukasti alakohtaisiin tukiin, jotta voitaisiin ajoissa estää kaikki rikkomukset sekä sisämarkkinoiden käsit-

(1) EYVL C 206, 17.7.1996, s. 8

teen kyseenalaistaminen yhteisössä. Tästä syystä työllisyystuen suuntaviivojen (*) mukaisesti alakohtaiset tuet työpaikkojen nettomääräiseen luomiseen tai turvaamiseen hyväksytään ainoastaan tietyissä erityisolosuhteissa, joita ehdotetut toimenpiteet eivät näytä vastaavan,

- koska Ranska ei ole toimittanut täydellisiä tietoja, komissiolla ei ollut tiedossaan sellaisia yksityiskohtia, jotka todistaisivat näiden alojen etuuskohdeltelun välttämättömyyden verrattuna muihin Ranskan teollisuuden aloihin sekä alan kilpailijoihin muissa jäsenvaltioissa.

Ranskan vastaus komission kirjeeseen saapui 16 päivänä heinäkuuta 1996. Vastausta tarkasteltaessa vaikutti siltä, että vaikka maksujen alentamisella pyrittiin luomaan työpaikkoja, sillä pyrittiin korvaamaan tapauskohtaisesti joko kokonaan tai osittain kyseisten ammattialojen tekemisiin sopimuksiin perustuvat työaikajärjestelyistä ja työajan lyhentämisestä aiheutuvat lisäkustannukset. Ranskan mukaan tällä tavoin laadittu säännös olisi taloudellisesti täysin puolueeton, koska siitä ei ole etua yrityksille.

Niinpä komission oli 2 päivänä lokakuuta 1996 tehdyn päätöksensä (**) mukaisesti laajennettava menettelyä Ranskan sille esittämien uusien ja täydellisempien tietojen huomioon ottamiseksi. Komissio ilmoitti Ranskalle uudesta päätöksestään kirjeellä 15 päivältä lokakuuta 1996.

Syyt, joiden vuoksi komissio teki toisen päätöksen, voidaan tiivistää seuraavasti:

- tietyn alan työmarkkinaosapuolten välisistä sopimuksista yrityksille aiheutuvia kustannuksia, joihin liittyy palkankorotuksia tai palkallisia lomia, joita yhteisessä lainsäädännössä ei edellytetä, pidetään kustannuksina, jotka yrityksen talousarvion pitäisi tavallisesti kattaa, riippumatta siitä, liittyvätkö kustannukset työaikajärjestelyjen uudistamiseen vai johonkin muuhun. Tästä syystä kaikkia julkisten viranomaisten näistä maksuista myöntämiä suoria tai välillisiä alennuksia voidaan periaatteessa pitää 92 artiklan 1 kohdan mukaisesti kiellettyinä valtiontukena,
- lisäksi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan 92 artiklan 1 kohdassa valtion tukitoimenpiteitä ei eroteta syiden tai tavoitteiden mukaan, vaan tuet määritellään niiden vaikutusten mukaan. Tässä tapauksessa on todennäköistä, että sosiaalimaksujen alentaminen asettaisi näiden alojen yritykset edullisempaan asemaan verrattuna niiden kilpailijoihin, jotka olisivat toteuttaneet työaikajärjestelyjä tai vastaavia toimenpiteitä ilman valtion tukea. Periaatteessa yrityksille myönnet-

tyjen etujen korvaava luonne yritysten tekemiin sopimuksiin verrattuna ei ole luonteeltaan sellainen, että se etukäteen poistaisi kyseisten etujen tukena pitämisen,

- kyseisen säännöksen puolueettomuutta, johon Ranska vetoaa, ei ole osoitettu selvästi. Toisaalta tietyt tuen ja lisäkustannusten laskemisessa tarvittavat seikat herättävät kysymyksiä, joiden perusteella saatu lopputulos saattaa muuttua. Toisaalta säännöksen vaikutuksen laskemisessa ei oteta huomioon muita ilmi tulleita seikkoja kuten sitä, että yritysten tehokkuus on parantunut, koska työaika soveltuu paremmin alan vaatimuksiin, erityisesti tuotannon kausiluontoisuuteen ja jaksottaisuuteen.

Menettelyn aloittamista koskevat Ranskan esittämät huomautukset saapuivat komissiolle 16 päivänä heinäkuuta 1996 ja 2 päivänä lokakuuta 1996 tehtyä päätöstä koskevat huomautukset 5 päivänä joulukuuta 1996. Lisätiedot saapuivat komissiolle 17 päivänä helmikuuta 1997. Lisätiedoilla annetaan vastaus erityisesti komission 30 päivänä tammikuuta 1997 lähettämään kirjeeseen, jossa tiedustellaan maksujen alentamista koskevan säännöksen nettovaikutuksen arviointimenetelmää.

Lisäksi komission yksiköiden ja asianomaisten Ranskan ministereiden tekniset kokoukset pidettiin 1 päivänä elokuuta 1996 Brysselissä ja 21 päivänä tammikuuta 1997 Pariisissa.

Mainittua kahta päätöstä koskevat komission tiedonannot, joissa muita jäsenvaltioita ja kolmansia kehoitetaan esittämään asiaa koskevat huomautuksensa, on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 17 päivänä heinäkuuta 1996 (*) ja 26 päivänä marraskuuta 1996 (**).

Ensimmäisen tiedonannon ilmestyttyä seitsemän tekstiili- ja vaatetusalan järjestöä toimitti huomautuksensa komissiolle. Myös Saksan, Alankomaiden ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukset sekä Belgian Flanderin alueen viranomaiset toimittivat huomautuksensa tiedonantoon.

Toisen tiedonannon ilmestyttyä kaksi muuta ammatillista järjestöä esitti huomautuksensa komissiolle. Myös Itävallan ja Alankomaiden hallitukset esittivät myös huomautuksensa.

Menettelyn mukaisesti kolmansien huomautukset (kaikki kyseistä säännöstä vastustavia) lähetettiin edelleen Ranskalle lausuntoja varten 16 päivänä lokakuuta 1996 ja 24 päivänä tammikuuta 1997. Ranskan vastaukset saapuivat komissiolle 21 päivänä marraskuuta 1996 ja 17 päivänä helmikuuta 1997.

(*) EYVL C 334, 12.12.1995, s. 4

(**) EYVL C 357, 26.11.1996, s. 5

(*) Ks. alaviite 1.

(**) Ks. alaviite 3.

II

Ranskan huomautukset menettelyn aloittamisesta mainitaan uudelleen mainitussa 2 päivänä lokakuuta 1996 tehdyssä päätöksessä. Ranskan kanta mainittuun päätökseen voidaan kuvata seuraavasti:

- Ensinnäkin Ranska vastustaa komission kantaa, jonka mukaan suunnitellun järjestelyn luonnetta olisi muutettu ilmoitushetken, 27 päivän maaliskuuta 1996, ja Ranskan komission menettelyn aloittamista koskevan vastauksen antamisen välisenä aikana. Kyseisten kokeellisten toimenpiteiden tavoite on aina ollut ja tulee olemaan työllisyyden edistäminen työaikajärjestelyjen avulla.

Järjestelyn lopullista tavoitetta ei ole missään vaiheessa muutettu; ainoastaan sen toteuttamista koskevia sääntöjä on tarkennettu ottaen huomioon työmarkkinaosapuolten välisten neuvottelujen tulokset ja yritysten tekemät työaikajärjestelyjä koskevat sitoumukset.

- Ranska vastustaa myös sitä, että mitä tahansa sosiaalimaksujen alentamista voitaisiin pitää valtion tukena. Itse asiassa työnantaja- ja palkansaajapuolen välisissä työehtosopimuksissa yritykset veloitetaan ylittämään lailliset veloitteensa ylityötuntien korvaamisessa. Tällaisten sopimusten tekeminen ei osoita, että monet yritykset olisivat vastahakoisia täyttämään uudet veloitteensa.

Ranska katsoo, että toimenpiteitä, joilla tuetaan yritysten pyrkimyksiä taistella työttömyyttä vastaan, ei voida pitää kilpailua vääristävänä valtion tukena, jos yritysten pyrkimykset näistä toimenpiteistä huolimatta aiheuttavat yritykselle lisäkustannuksia verrattuna tilanteeseen, jossa se täyttäisi tiukasti lailliset velvoitteensa.

Vastauksena komission asiaa koskevaan huomautukseen Ranska vakuuttaa, ettei se tunne tapausta, jossa muuta jäsenvaltiot olisivat tehneet vastaavia työaikajärjestelyjä ilman valtion tukea.

- Ranska teki joitakin teknisiä tarkennuksia järjestelyyn (maksujen alentaminen työaikajärjestelyistä aiheutuviin lisäkustannuksiin nähden) nettovaikutuksen laskentamenetelmään. Tarkennusten perusteella Ranska katsoo edelleen, että järjestely on taloudellisesti täysin puolueeton: suuret yritykset eivät saa pysyvää hyötyä maksujen alentamisesta, koska järjestelyssä työaikajärjestelyjä koskevat kustannusten alenukset ovat huomattavampia. Muut 50 – 500 työntekijän yritykset hyötyvät ”nettoalennuksesta”, joka alittaa tuen vähimmäisarvon, toisin sanoen alle 100 000 ecua kolmen vuoden aikana (noin 650 000 Ranskan frangia).

Ranska katsoo säännöksen nettovaikutuksen vaihtelevan seuraavasti laskentamenetelmän mukaan:

1. Tekstiili- ja vaatetusteollisuudessa (*):

Yrityksen kokoluokka työntekijöiden määrän mukaan	Alan keski-arvo: 71	100 – 199	200 – 499	Yli 500
Alennuksen höyty prosentteina palkkasummasta	3,64	3,31	2,53	2
Järjestelyn teoreettinen kustannus prosentteina palkkasummasta	2,71	2,71	2,71	2,71
Järjestelyn arvioidut kustannukset prosentteina palkkasummasta	2,15	2,15	2,15	2,15
Nettovoitto tai -tappio prosentteina palkkasummasta	1,49	1,16	0,38	– 0,15
Tappio tai voitto Ranskan frangeina	156 301	256 580	209 270	– 221 373
Tappio tai voitto järjestelyn voimassaoloaikana	234 451	384 870	313 905	– 332 059

(*) On yllättävää huomata, että kyseisten yritysten kaikissa kokoluokissa keskivertoyrityksessä on yhtä paljon työntekijöitä sekä tekstiili- ja vaatetusteollisuudessa että kenkä- ja nahkateollisuudessa. Toisaalta komissio havaitsi, että tuotannossa mukana olevien työntekijöiden määrää koskevat tiedot ovat erilaiset tekstiili- ja vaatetusteollisuudessa, minkä yleensä pitäisi johtaa erilaiseen työaikajärjestelystä aiheutuvien kustannusten arviointiin.

2. Nahka- ja kenkäteollisuudessa (7):

Yrityksen kokoluokka työntekijöiden määrän mukaan	Alan keski-arvo: 71	100 – 199	200 – 499	Yli 500
Alennuksen hyöty prosentteina palkkasummasta	3,62	3,29	2,51	1,99
Järjestelyn teoreettinen kustannus prosentteina palkkasummasta	2,71	2,71	2,71	2,71
Järjestelyn arvioidut kustannukset prosentteina palkkasummasta	2,19	2,19	2,19	2,19
Nettovoitto tai -tappio prosentteina palkkasummasta	1,43	1,1	0,32	– 0,2
Tappio tai voitto Ranskan frangeina	150 134	243 943	179 982	– 295 319
Tappio tai voitto järjestelyn voimassaoloaikana	225 201	365 914	269 973	– 442 978

Kuten taulukoista ilmenee, Ranska käyttää laskemisessa työaikajärjestelyistä aiheutuvia teoreettisia kustannuksia suhteessa tuotannossa mukana olevien työntekijöiden määrään: 77,9 prosenttia tekstiiliteollisuudessa ja 80,8 prosenttia nahka- ja vaatetusteollisuudessa. Komissio on kuitenkin ilmoittanut, että työvoimakustannusten selville saamiseksi on järjestelyn soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden määrän asemasta otettava huomioon kyseisten henkilöiden palkkasumma. Ranska on siten esittänyt uusia tuloksia säännöksen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden palkkasumman perusteella ja ilmoittanut, ettei kyseinen luku saa erota huomattavasti tuotannossa mukana olevien työntekijöiden määrän perusteella lasketusta luvusta ja ettei palkkasummaa voida arvioida tarkasti.

- Ranska korostaa sitä, että suunniteltu järjestely ei välttämättä tuota kilpailuetua yrityksille. Se korostaa, että kilpailuedut eivät ole varmoja ja että ne ovat vaikeasti mitattavissa ja saattavat tulla ilmi vasta pitkän ajan kuluttua, koska järjestelyn kesto on ainoastaan kahdeksantoista kuukautta.

Komission esittämät luvut (12–13 prosentin kilpailuetu järjestelyn ansiosta) perustuvat ennen järjestelyn lopullista päättämistä tehtyyn ylimalkaiseen arvioon, joka perustuu sellaisia hyvin pieniä yrityksiä koske-

(7) Koska kenkäteollisuuden osalta tuotannossa mukana olevien työntekijöiden lukumäärä ei ollut tiedossa, komissio ei ymmärrä, miten työaikajärjestelyistä aiheutuvat kustannukset kyseisellä alalla on voitu laskea.

vaan pitkän aikavälin olettamukseen, joissa kaikkien työntekijöiden palkka yhteensä on enintään 1,5 kertaa vähimmäispalkan suuruinen.

III

Menettelyn aikana komissio on saanut viisitoista jäsenvaltioiden ja alalla toimivien yritysten järjestöjen kannanottoa, jotka kaikki ovat kielteisiä. Yksitoista kannanottoa saapui komissiolle sen jälkeen, kun tiedonanto, jossa Ranskalle ilmoitettiin menettelyn aloittamisesta, oli julkaistu.

Sen lisäksi, että kannanotoissa yleisesti tuetaan komission tätä asiaa koskevaa kantaa, niissä korostetaan sitä, että kyseistä neljää teollisuudenalaa koettelevat samantapaiset ongelmat kaikissa jäsenvaltioissa; joissakin on jouduttu tekemään jopa huomattavasti mittavampia henkilöstön supistuksia kuin Ranskassa. Miltei kaikissa jäsenvaltioissa kyseisillä teollisuudenaloilla tuskalliset rakenneuudistukset ovat olleet välttämättömiä jonkinlaisen kilpailukyyn saavuttamiseksi, ja ne on toteutettu ilman julkisia alakohtaisia erityistukia.

Monissa kannanotoissa korostetaan sitä, että valtaosa asianomaisista yrityksistä – alle 50 työntekijän yrityksistä – saa joka tapauksessa vähämerkityksisen tuen -säännön mukaista tukea ja että teollisuudenaloilla, joilla suurin osa yrityksistä on pieniä, jopa vähämerkityksisen tuen kynnyksen arvon alittavan tuen myöntäminen voi vaikuttaa haitallisesti kilpailijoihin. Itse asiassa muiden jäsenvaltioiden yrityksillä ei ole taloudellisia voimavaroja vastata Ranskan tukeen.

Sen jälkeen, kun Ranskalle osoitettu kirje komission 2 päivänä lokakuuta 1996 tehdystä päätöksestä oli julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, komissio sai neljä kannanottoa.

Alankomaiden hallitus tyytyi toistamaan kielteisen kantansa, jonka se oli ilmaissut jo menettelyn aloittamisen yhteydessä. Itävallan hallitus puolestaan ilmoitti komissiolle, että Itävallassa on pantu täytäntöön vastaava työaikajärjestelyjä koskeva järjestelmä, josta on neuvoteltu tekstiilialan työnantajapuolen ja työmarkkinajärjestöjen kesken. Toimenpide on toteutettu ilman julkisten viranomaisten toimenpiteitä, koska työaikajärjestelystä saatavat tuotannolliset edut ovat riittävän suuret korvaamaan joustavammista työajoista aiheutuvat kustannukset.

Kreikkalainen vaatetusalan järjestö katsoo, että teusta keskimäärin saatava etu prosentteina palkkasummasta on selvästi suurempi kuin Ranskan ilmoittama. Todisteeksi järjestö toimitti komissiolle lehtiartikkelin (*Journal du textile* N:o 1472, 28.10.1996), jossa yli 100 työntekijän yritys ilmoittaa, että Ranskassa käyttöön otettujen maksujen alennusten ansiosta se on saavuttanut 8 prosentin hyödyn palkkasummastaan laskettuna ja voinut täten alentaa omakustannushintoja.

Italialainen tekstiili- ja vaatetusteollisuusalan järjestö arvioi, että työaikajärjestelyjen kustannukset perustuvat alan yrittäjien aloittamien ja päätökseen saattamien vapaiden ja itsenäisten neuvottelujen tulokseen, ja ettei niitä sen vuoksi pidä korvata.

Kuten aiemmin on mainittu, Ranskaa on pyydetty ottamaan kantaa kaikkiin huomautuksiin. Yhdentoista ensimmäisen huomautuksen osalta Ranska kirjeessään selittää 19 päivältä marraskuuta 1996, että tarkennukset, jotka se on esittänyt kesän aikana 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aiheena olevaan järjestelyyn muuttavat suurena määrin kyseisten huomautusten perusteita. Tästä syystä 93 artiklan 2 kohta, jota on muutettu ottaen huomioon kyseiset tarkennukset ja joka pian julkaistaan virallisessa lehdessä, ei saa Ranskan viranomaisia ottamaan kantaa huomautuksiin.

Toisen kannanottojen sarjan osalta, jossa on neljä kolmansien huomautusta, Ranska toistaa, että kyseinen järjestely on uusi ja puolueeton, eikä sillä näin ollen ole vaikutusta kilpailuun. Ranska lisää, että maksujen alennusten

ansiosta on voitu aloittaa uudelleen työmarkkinaosapuolten väliset (tähän asti lukkiutuneet) neuvottelut, joissa valtiolla on ohjaava ja kannustava asema.

Mitä tulee siihen, että Ranska mahdollisesti aliarvioisi palkkasummasta prosentteina saatavaa keskimääräistä etua, se muistuttaa, että maksujen alentamista koskevan järjestelyn merkityksen arvioimiseksi on välttämätöntä ottaa huomioon samanaikaisesti sekä säännöksestä saatava hyöty että sen kustannukset. Koska tosiasiallisia pitkän aikavälin hyötyjä on vaikea mitata, yritysten on helppo ennakoita ja laskea järjestelmän suorat hyödyt. Vaikka kustannukset olisivatkin välittömiä, ne ovat vaikeammin havaittavia.

Ranska vastaa, että Ranskassa toteutettua toimenpidettä ja Itävallassa ilman valtion tukea toteutettuja toimenpiteitä ei voida verrata keskenään, koska valtion tuesta saatavat kilpailuedut korvaavat pitkälti kyseisen järjestelyn kustannukset. Itse asiassa Ranskan järjestely on mittava ja lyhytkestoinen, kun taas Itävallan järjestely on pitkäkestoinen ja sen soveltaminen on vapaaehtoista. Lisäksi Ranskan suunnitelmaan kuuluu erittäin edullinen palkansääjien kohtelu.

IV

Vaikka kyseiset tekstiili-, vaatetus-, nahka- ja kenkäteollisuuden alat eroavat kokonsa puolesta toisistaan (jos kaikkien neljän alan tuotanto lasketaan yhteen, tekstiili- ja vaatetusteollisuus muodostaa 86 prosenttia kokonaistuotannosta, kenkäteollisuus 9 prosenttia ja nahkateollisuus 5 prosenttia), niillä on samanlaisia ominaisuuksia ja ne ovat kehittyneet samalla tavoin viime vuosina. Lisäksi monet näistä ominaisuuksista sekä alojen kehitys ovat melko samankaltaisia eri jäsenvaltioissa.

Kaikki ovat muodostuneet pääasiassa pienistä ja keskisuurista yrityksistä, ja kaikki joutuvat kohtaamaan voimakkaan kilpailun niin yhteisön sisällä kuin Kaakkois-Aasian matalapalkkamaiden taholta. Kilpailu on voimakasta erityisesti heikkolaatuisempien ja keskitason tuotteiden osalta Aasian maiden kanssa ja korkeatasoisempien tuotteiden osalta jäsenvaltioiden kesken.

Kaikki neljä alaa ovat keskittyneet tiettyihin, melkein aina samoihin valtioihin. Tuotanto jakautui jäsenvaltioittain vuonna 1993 seuraavasti:

Tekstiili (*)	Italia (24,5 %)	Saksa (22,6 %)	Ranska (17 %)	Iso-Britannia (14,5 %)
Vaatetus	Italia (22 %)	Saksa (21 %)	Ranska (18 %)	Iso-Britannia (16,5 %)
Kenkä	Italia (32 %)	Ranska (19 %)	Saksa (15 %)	Iso-Britannia (13 %)
Nahka	Italia (60 %)	Espanja (14 %)	Saksa (7,5 %)	Iso-Britannia (7 %)

(*) Tekstiili-, vaatetus- ja kenkäteollisuus: lisäarvo; nahkateollisuus: liikevaihto. *Lähde: Panorama de l'industrie communautaire 1995*, Euroopan komissio.

Nahkateollisuuden alalla liikevaihdon käyttäminen arviointiperusteena asettaa Ranskan viidennelle sijalle 5,24 prosentin osuudella.

Kaikille näille aloille on viimeisen kymmenen vuoden aikana ollut ominaista huomattava laskusuhdanne, ja erityisesti tekstiili- ja nahkateollisuus on (kaikissa jäsenvaltioissa) kärsinyt erittäin merkittävästä työllisyyden laskusta. Tämä on seurausta toimenpiteistä, joihin on jouduttu turvautumaan kyseisenä aikana, mutta myös yleisestä matalasuhdanteesta ja kolmansien maiden aiheuttamasta kilpailupaineesta.

Yhteisössä tuotanto (nykyisissä hinnoissa tarkasteltuna) on lisääntynyt voimakkaasti tekstiili- ja kenkäteollisuuden alalla, kun taas kahdella muulla alalla tuotanto kasvoi 1980-luvun puoliväliin asti, mutta on sittemmin pudonnut kaikissa jäsenvaltioissa. Sitä vastoin vakiohinnoilla tarkasteltuna tuotanto on laskenut kaikilla aloilla.

Nahka- ja tekstiiliteollisuutta lukuun ottamatta (tekstiiliteollisuus ainoastaan arvon mukaan mitattuna) muut alat ovat kärsineet kaikissa jäsenvaltioissa useamman vuoden ajan kasvavasta yhteisön ja muun maailman välisen kauppataseen alijäämästä.

Ranskan osuus koko yhteisön kaupasta (arvon mukaan mitattuna) voidaan tiivistäen esittää seuraavasti (*):

	Vienti		Tuonti	
	1993	1994	1993	1994
Tekstiili	15,36	15,62	16,39	15,60
Vaatetus	11,33	10,73	17,75	17,78
Nahka	15,20	15,49	16,93	16,61
Kenkä	7,78	6,75	20,34	20,01

(prosenttia)

Menettelyn aikana komissio on kerännyt muita tietoja. Täten erään ranskalaisen tekstiilialan ammattijärjestön mukaan vuonna 1995 viisi suurinta tekstiiliteollisuuden asiakasta olivat muita jäsenvaltioita. Kyseiset viisi jäsenvaltiota muodostivat 51 prosenttia Ranskan kyseisen alan viennistä (*).

Vuoden 1996 ensimmäisen vuosipuoliskon aikana Ranskan vienti yhteisöön oli 62 prosenttia Ranskan tekstiili- ja vaatetusalan viennistä ja vastaavasti Ranskaan tuli 52 prosenttia yhteisön tekstiili- ja vaatetusalan tuonnista⁽¹⁰⁾.

(*) *Lähde: Eurostat.*

(*) Ranskan tekstiiliteollisuuden järjestön tilasto, 22.7.1996.

(10) *Lähde: L'industrie textile*, N:o 1280, lokakuu 1996.

V

Komissio toteaa, että työllisyyden puolesta toimiminen on ensisijaisen tärkeää yhteisössä ja että tämän toiminnan onnistuminen edellyttää jäsenvaltioiden makrotalouspolitiikkojen ja teollisuuspolitiikkojen laajempaa yhdistämistä; jäsenvaltioiden ja komission on etsittävä luovasti ja rohkeasti uusia ratkaisuja työttömyyden vähentämiseksi.

Kasvua, kilpailukykyä ja työllisyyttä koskevan valkoisen kirjan laatiminen liittyy tähän tehtävään ja vahvistaa näiden tavoitteiden ensisijaisen merkityksen komissiolle.

Komissio on useasti tehnyt konkreettisia aloitteita työllisyyden edistämiseksi. Se on erityisesti laatinut yhteisön puitteet kaupunkien ongelma-alueilla toimiville yrityksille myönnettävästä valtion tuesta⁽¹¹⁾, työllisyystuen suuntavi-

(11) EYVL C 146, 14.5.1997, s. 6

voja sekä antanut tiedonannon työllisyydestä ja valtion tuen valvonnasta⁽¹²⁾, joissa ilmaistaan selvästi, millaiset julkiset toimenpiteet työpaikkojen luomiseksi ja turvaamiseksi voidaan hyväksyä vääristämättä jäsenvaltioiden välistä kilpailua. Komissio toteaa, että valvomalla jatkuvasti, etteivät jäsenvaltiot ratkaise työttömyysongelmiaan pahentamalla kumppaniensa ongelmia, se ilmaisee selvästi, että työpaikkojen nettolisäyksellä ja työllisyyden jatkuvalla säilymisellä yhteisössä on ensiarvoisen tärkeä asema.

Kyseistä järjestelyä koskevat komission huomautukset eivät kohdistu Ranskan tavoitteisiin työpaikkojen luomiseksi (erityisesti nourille) vaan toimenpiteisiin, joilla Ranska pyrkii tavoitteisiinsa ja niiden valitsemisen vaikutuksiin. Toisaalta on muistutettava, että vaikka Eurooppa-neuvostoissa suositellaan samanaikaisesti sosiaalimaksujen alentamista matalapalkkatasolla ja työn jakamista työpaikkojen luomiseksi, toimenpiteitä ei voida toteuttaa perustamissopimuksen kanssa ristiriitaisella tavalla.

VI

Menettelyä aloittaessaan komissio muistutti Ranskaa perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan lykkäävästä vaikutuksesta ja pyysi kiinnittämään huomiota 24 päivänä marraskuuta 1983 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistuun tiedonantoon sekä kaikille jäsenvaltioille 4 päivänä maaliskuuta 1991 ja 22 päivänä helmikuuta 1995 lähetettyihin kirjeisiin, joissa muistutettiin, että kaikki laittomasti myönnetty tuki voidaan vaatia maksettavaksi takaisin.

Lisäksi komissio oli pyytänyt Ranskaa ilmoittamaan mahdollisimman lyhyessä määräajassa yrityksille, joita asia koskee, menettelyn aloittamisesta ja siitä, että ne saattavat joutua maksamaan laittomasti maksetun tuen takaisin.

Komissio toteaa, että huolimatta edellä mainitusta lykkäävästä vaikutuksesta Ranska on täytäntöönpannut sosiaalimaksujen alentamista koskevan järjestelyn. Sitä koskeva säännös tuli voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1996 tekstiili- ja vaatetusteollisuudessa ja 1 päivänä heinäkuuta 1996 nahka- ja kenkäteollisuudessa. Täten Ranska on tehnyt tuet laittomiksi ja aiheuttanut sen, että tukea saaneet yritykset saattavat joutua maksamaan saamansa tuen takaisin, jos sen todetaan olevan yhteismarkkinoille soveltumaton.

Itse toimenpiteen osalta esitettiin suunnitellut julkiset toimenpiteet ilmoituksessa ”tekstiili-, vaatetus-, nahka- ja kenkäteollisuutta koskevana toimenpiteenä, jolla on monialainen tavoite ja joka on kokeiluvaiheessaan tilapäi-

nen”. Lisäksi tarkennettiin, että kyseessä oli työllisyyttä edistävä ja työaikaa lyhentävä järjestely.

Toimenpiteestä hyötyminen edellyttää asianomaisten ammattialojen allekirjoitusta yhteiseen sopimukseen, jolla luodaan työpaikkoja joko suoraan (nuorten palkkaaminen) tai välillisesti (neuvottelut työajan lyhentämiseksi) sekä hidastetaan irtisanomisia. Yli 50 työntekijää työllistävien yritysten on lisäksi tehtävä valtion kanssa erityisiä sopimuksia.

Tarkasteltaessa Ranskan vastausta komission kirjeeseen, jossa ilmoitettiin menettelyn aloittamisesta, ilmeni, että sosiaalimaksujen alentamisella kyseisellä neljällä alalla pyrittiin erityisesti korvaamaan tapauskohtaisesti joko kokonaan tai osittain kyseisten ammattialojen tekemiin sopimuksiin perustuvat työaikajärjestelyistä ja työajan lyhentämisestä aiheutuvat lisäkustannukset. Tämän vuoksi komissio laajensi 2 päivänä lokakuuta 1996 menettelyn soveltamisalaa.

Ranska tiesi, että sen oli ilmoitettava kolmansille komissiolle ilmoittamansa uudet seikat, ja vastauksessaan toiseen kysymykseen Ranska kiisti, että ilmoitetun toimenpiteen luonnetta olisi muutettu. Ranskan mukaan kyseisten kokeellisten toimenpiteiden tavoite on aina ollut ja tulee aina olemaan työllisyyden edistäminen työaikajärjestelyjen avulla.

Ranskan sille toimittamien tietojen sekä erityisesti valtion ja asianomaisten ammattialojen puitesopimusten perusteella komissio voi hyväksyä, että toimenpiteen pääasiallinen tarkoitus on työllisyyden edistäminen. Se ei kuitenkaan voi hyväksyä keinoja, joilla Ranska pyrkii saavuttamaan nämä tavoitteet.

VII

Perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Toimenpiteet sosiaalimaksujen alentamiseksi on tarkoitettu vapauttamaan kyseiset neljä teollisuudenalaa osasta niiden palkkakustannuksia, jotka ovat sosiaaliturvajärjestelmän tavanomaisesta soveltamisesta aiheutuvia kuluja.

Komissio katsoo, että tietyin alan työmarkkinaosapuolten välisistä sopimuksista yrityksille aiheutuvia kustannuksia, joihin liittyy palkankorotuksia tai palkallisia lomia, joita yhteisessä lainsäädännössä ei edellytetä, pidetään kustannuksina, jotka sisältyvät yrityksen tavanomaiseen talouteen, riippumatta siitä, liittyvätkö kustannukset työajan uudelleenjärjestämiseen vai johonkin muuhun. Vaikka

⁽¹²⁾ EYVL C 1, 3.1.1997, s. 10

kustannukset aiheutuvat työmarkkinaosapuolten välisistä sopimuksista ja aiheuttavat yrityksille veloitteita, jotka ylittävät niiden lakisääteiset veloitteet, ei komission suhtautuminen muutu. Komissio katsoo, että valtion toimenpiteet tässä suhteessa ovat luonnostaan ja kokonaisuudessaan valtion tukea.

Itse asiassa komission vakiintuneen käytännön mukaan, johon yhteisöjen tuomioistuin vetosi hiljattain käsittelemässään asiassa⁽¹³⁾, valtion tukena pidetään kaikkia valtion toimenpiteitä tiettyjen yritysten tai tuotannonalojen suosimiseksi myös silloin, kun toimenpiteillä kateetaan kustannuksia, jotka kyseessä oleva yritys maksaa vapaaehtoisesti⁽¹⁴⁾.

Ranska ilmoitti menettelyn mukaisesti ja vastauksena kolmansien esittämiin edellä kuvattujen kaltaisiin huomautuksiin, että koska kyseessä on työajan lyhentäminen ja koska sen vaikutukset työllisyyteen riittävät perusteeksi valtion toimenpiteille, on tarpeen aloittaa kuulemismenettely ja käynnistää työmarkkinaosapuolten väliset lukkiutuneet neuvottelut. Ranskan maksujen alennuksilla, jotka korvaavat työajan lyhentämisestä yrityksille aiheutuvat kustannukset, on voitu käynnistää uudelleen työmarkkinaosapuolten väliset neuvottelut, joissa valtiolla on ohjaava ja kannustava asema.

Komissio ei aseta kyseenalaiseksi tavoitetta, toisin sanoen työpaikkojen luomista ja nuorten palkkaamista, vaan tämän tyyppisen aloitteen (tuki julkisista varoista), jolla pyritään käynnistämään uudelleen työmarkkinaosapuolten väliset neuvottelut, kun muissa jäsenvaltioissa samat järjestelyt tehdään tai olisi tehtävä ammattialojen välisten sopimusten turvin ilman valtion tukea.

Ottaen huomioon, että tuen käsitteeseen kuuluu julkisten viranomaisten myöntämiä etuja, joilla eri tavoin alennetaan tavallisesti yrityksen tavanomaiseen taloudenpitoon sisältyviä kustannuksia⁽¹⁵⁾, kyseinen toimenpide on perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaista valtion tukea myös silloin, kun alennus maksuista on tarkoitettu korvaamaan lisäkustannus, jonka yritykset hyväksyvät valtion tuen ansiosta.

Yhteisöjen tuomioistuimen mukaan⁽¹⁶⁾ sosiaalimaksujen veroista vapauttamista koskevan toimenpiteen verotuksel-

⁽¹³⁾ Tuomioistuimen päätös, annettu 26 päivänä syyskuuta 1996, asiassa C-241/94 Ranska v. komissio, Kimberly Clark Sopalin, Kok. 1996, s. I-4551.

⁽¹⁴⁾ Lisäksi komissio toteaa 15 päivänä syyskuuta 1980 tehdyssä päätöksessään 80/932/ETY työnantajan suorittamien sairausvakuutusmaksujen osaverotusjärjestelmästä Italiassa (EYVL L 264, 8.10.1980, s. 28), että jos yritysten yleiset toimintaedellytykset, joilla yritykset harjoittavat toimintaansa, vaihtelevat jäsenvaltioiden välillä, jäsenvaltio ei kuitenkaan voi erottaa tiettyä yleisten edellytysten osaa ja korvata tuella lisäkustannuksia, jotka tästä aiheutuvat yritykselle verrattuna sen kilpailijoihin muissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁵⁾ Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätös, annettu 15 päivänä maaliskuuta 1994, asiassa Banco Exterior de España, C-387/92, Kok. 1994, s. I-877.

⁽¹⁶⁾ Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätös, annettu 2 päivänä heinäkuuta 1974, asiassa Italia v. komissio, C-173/73, Kok. s. 709.

linen luonne tai mahdollinen sosiaalinen tavoite tai se, että kansallinen teollisuus ilman verovapautusta joutuisi epäedulliseen asemaan pääasiallisiin kilpailijoihinsa verrattuna, jollei sitä vapauteta veroista, eivät toisaalta riitä perusteluksi olla soveltamatta perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohtaa.

Ranska on useasti korostanut sitä, että kyseisten maksujen alentaminen on yleinen toimenpide, jonka toteuttamisesta se on päättänyt koeluonteisesti kaikilla teollisuuden aloilla, joilla yli 70 prosenttia työvoimasta saa palkkaa, joka on pienempi kuin 1,5-kertainen vähimmäispalkka. Käytännössä on kuitenkin niin, että kyseinen toimenpide koskee ainoastaan kyseistä neljää alaa ja sen kesto on ainoastaan 18 kuukautta, minkä vuoksi komissio toteaa, että kyseessä on tarkkaan rajattu toimenpide, jonka tarkoituksena on ratkaista ongelmat, jotka kuitenkin liittyvät suhdanteisiin.

Ranska ei ole osoittanut, että maksujen alentaminen kyseisillä neljällä alalla olisi perusteltua yleisen sosiaaliturvajärjestelmän luonteen ja taloudellisen rakenteen vuoksi.

Tarkasteltaessa Ranskan ilmaisemaa tarvetta edetä kyseisessä asiassa vaiheittain ensin koeluonteisesti ja sen jälkeen yleisemmin, komissio on jo päätöksessä 80/932/ETY⁽¹⁷⁾ ilmaissut kantansa asiassa sekä lähentymistavan voimassaolon tarkistamiseksi että rajallisten taloudellisten mahdollisuuksien vuoksi. Kyseinen kanta toistetaan päätöksessä 96/542/ETY⁽¹⁸⁾, jonka komissio teki ”kokeellisista toimenpiteistä Italian kenkäteollisuuden tuotannon ja työllisyyden tukemiseksi”.

Vaikka järjestely on koeluonteinen, se ei millään tavoin vähennä sen alakohtaisuutta. Julkisia toimenpiteitä, joilla on tarkoitus rahoittaa yritysten vapaaehtoisesti maksamia kustannuksia, voidaan pitää muuna kuin tukena ainoastaan, jos ne eivät syrji ketään eivätkä erityisesti mitään tiettyä alaa.

Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan 92 artiklan 1 kohdassa valtion tukitoimenpiteitä ei eroteta syiden tai tavoitteiden mukaan, vaan tuet määritellään niiden vaikutusten mukaan. On siis tarpeen tarkistaa, vääristäkö toteutettu järjestely kilpailua ja vaikuttaako se täten yhteisön kauppaan.

Tässä tapauksessa sosiaalimaksujen alentaminen asettaa näiden alojen yritykset edullisempaan asemaan verrattuna niiden kilpailijoihin, jotka toteuttavat tai joiden olisi toteutettava työaikajärjestelyjä tai vastaavia toimenpiteitä ilman valtion tukea. Tämä pätee myös yleisemmin yrityk-

⁽¹⁷⁾ Katso alaviite 14.

⁽¹⁸⁾ EYVL L 231, 12.9.1996, s. 23

siin, jotka muissa jäsenvaltioissa rationalisoivat tuotantoaan ilman valtion tukea vastatakseen kansainväliseen kilpailuun.

Ottaen huomioon tekstiili-, vaatetus-, nahka- ja kenkäteollisuuden vaikeudet kaikkialla yhteisössä ja voimakkaan kilpailun sekä yhteisössä että sen ulkopuolella tuki saattaa muuttaa myös kaupan edellytyksiä yhteisen edun vastaisesti. Koska kyseisten alojen yritysten ongelmat yhteisössä lisäksi ovat melko samanlaisia, on selvää, että yhden jäsenvaltion ongelmat saattavat siirtyä toiseen jäsenvaltioon. Tämän seikan vahvistavat asiaa koskevat lukuisat kielteiset kannanotot.

Vaatetusteollisuudessa työvoimakustannukset voivat muodostaa jopa 80 prosenttia tuotantokustannuksista. On helppo kuvitella, että työvoimakustannusten muutoksella voi olla huomattavia vaikutuksia, koska Ranskassa sovelletaan kyseistä suunnitelmaa. On huomattava, että erään menettelyyn osallistuneen kolmannen osapuolen mukaan tuen määrä vuodessa (2,1 miljardia Ranskan frangia, josta noin 40 prosenttia tekstiiliteollisuudelle) olisi enemmän kuin Saksan tekstiiliteollisuuden voitot vuodessa.

Yhteisöjen tuomioistuin katsoo 2 päivänä heinäkuuta 1974 antamansa tuomion mukaisesti, asiassa 173/73, Italia v. komissio⁽¹⁹⁾, että koska sosiaalimaksujen alentaminen vaikuttaa työvoimakustannuksia vähentävästi ja koska tästä tuesta hyötyvä yritys kilpailee muiden jäsenvaltioiden yritysten kanssa, tämän teollisuudenalan tuotantokustannusten muuttaminen sosiaalimaksuja alentamalla vaikuttaa väistämättä jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kyseinen kanta vahvistaa komission näkemyksen samasta asiasta, sillä komissio katsoo, että markkinoilla, joilla kaupankäynnin asema on olennaisen tärkeä tekijä, kaikki tuki määrästä tai osuudesta riippumatta vääristää tai uhkaa vääristää tavanomaista kilpailua, koska tukea saavat yritykset vastaanottavat valtion tukea, josta niiden kilpailijat eivät hyödy.

Tästä syystä on katsottava, että tekstiilialan rakenneuudistussuunnitelmassa säädetyt toimenpiteet maksujen alentamiseksi kuuluvat perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

Edellä mainituista syistä komissio katsoo, että edellä tarkoitetuille aloille suunnatut valtion varat ovat luonnostaan ja kokonaisuudessaan perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaista valtion tukea. Esitettyjä laskelmia ei siten ole syytä tutkia yksityiskohtaisesti.

⁽¹⁹⁾ Ks. alaviite 16.

Muistettakoon, että vakuuttaakseen säännöksen olevan puolueeton Ranska perustelee kantaansa puhtaasti tilastollisilla tiedoilla ja sillä, että valtaosa tiedoista on keskiarvoja⁽²⁰⁾ joko kyseisestä alasta tai Ranskan teollisuudesta kokonaisuutena. Lisäksi tietyt nahka- ja vaatetusteollisuutta koskevat tiedot on annettu komissiolle yhteenlaskettuina lukuina ja kenkäteollisuuden tiedot puuttuvat kokonaan.

Näillä edellytyksillä on melko vaikea vakuutella, että kyseinen järjestely on puolueeton. Esimerkiksi menettelyyn osallistunut kolmas ilmoitti Ranskan tekstiiliteollisuuden yli 100 työntekijän yrityksestä⁽²¹⁾, joka arvioi saaneensa kyseisten maksujen alentamisen ansiosta 8 prosentin säästön palkkasummasta laskettuna, mikä olisi antanut sille mahdollisuuden alentaa omakustannushintaa.

Eräs toinen lähde⁽²²⁾ vetoaa 23 päivänä tammikuuta 1997 järjestettyyn valvontakokoukseen, jossa käsiteltiin Ranskan tekstiilialan rakenneuudistussuunnitelmaa, jonka toimenpiteistä tehtiin ensimmäinen laskelma. Kyseisen lähteen mukaan suunnitelmassa mukana olevat ovat saaneet matalapalkkaryhmien sosiaalimaksuista alennuksia, jotka vastaavat 10–12 prosentin keskimääräistä alennusta palkkasummasta laskettuna.

Vaikka palkkasummasta laskettu keskimääräinen 10–12 prosentin alennus voi vaikuttaa liian suurelta, tiedot vaihtelevat suuresti edellä taulukoissa ilmoitettuihin keskiarvoihin verrattuna. Tämän vuoksi voidaan olettaa, että on paljon yrityksiä, joiden palkkarakenne poikkeaa huomattavasti kyseisistä keskiarvoista ja jotka hyötyvät tuesta selvästi enemmän.

Lisäksi komissio toteaa, että Ranska ei ole ottanut laskelmiin mukaan järjestelyn suorista vaikutuksista, erityisesti kilpailuetuja, mikä sen olisi pitänyt tehdä.

On kuitenkin järkevää ajatella, että uuden työjärjestelyn vuoksi yrityksen tehokkuutta voidaan nostaa, koska näin voimavarat voidaan sopeuttaa paremmin markkinoiden edellytyksiin ja ominaisuuksiin. Tämä on järjestelyn suora vaikutus, jota ei voitaisi arvostella, jollei siihen liittyisi perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvia valtion toimenpiteitä.

⁽²⁰⁾ Tämä heikentää kuvattujen toimenpiteiden vaikutuksia eikä anna tarkkaa kuvaa kyseisten ranskalaisten yritysten tosiasiallisesta tilanteesta.

⁽²¹⁾ *Journal du textile* N:o 1472, 28.10.1996.

⁽²²⁾ *Le Monde* 25.1.1997.

Täten erään 248 työntekijän tekstiilialan yrityksen rakenneuudistussuunnitelmaa koskevassa hakemuksessa, jota komissio parhaillaan käsittelee (valtioneuvoston päätös N 731/96 "la Lainière de Roubaix") Ranska ilmoittaa, että soveltamalla tekstiilialan rakennesuunnitelmaa saavutettaisiin noin 5 prosentin kilpailuetu, koska täten tuotantoa voitaisiin tehostaa; kyseessä on siis tuotannollinen etu). Myös tämä vahvistaa Itävallan kokemukset, joiden mukaan kilpailuedut korvaavat huomattavassa määrin työaikajärjestelyjen kustannukset.

Joka tapauksessa komissio katsoo, että koska saatavissa olevat tiedot ovat epävarmoja eivätkä aina anna kuvaa yritysten tosiasiallisesta tilanteesta ja että kaikkia yrityksiin vaikuttavia seikkoja ei ole otettu huomioon (maksujen alentamisesta saatavat edut, työaikajärjestelyjen kustannukset ja niistä aiheutuvat kilpailuedut), Ranskan järjestelyn puolueettomuutta ei voida osoittaa.

VIII

Ottaen huomioon edellä kuvatut syyt komissio katsoo, että säännöksen mukainen maksujen alentaminen 1,5-kertaisen vähimmäispalkan alittavien palkkojen osalta on perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan vastaista valtion tukea. On näin ollen tutkittava, voidaanko tukeen soveltaa mitään 92 artiklassa määrättyä poikkeusta.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 2 kohdassa määrättyjä poikkeuksia ei voida soveltaa, koska kyseessä ei ole yksittäisille kuluttajille myönnettävä tuki, tuki luonnonmullistuksista johtuvien vaikutusten korvaamiseksi eikä myöskään tuki Saksan jaosta aiheutuvien ongelmien korvaamiseksi.

Myöskään 92 artiklan 3 kohdan a alakohtaa ei voida soveltaa, koska kyseessä on koko Ranskan alueelle suunnattu toimenpide.

Myöskään 92 artiklan 3 kohdan b alakohtaa ei voida soveltaa, koska sosiaalimaksujen alennusta kyseisillä aloilla ei voida pitää välttämättömänä Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen edistämiseksi tai Ranskan talouden vakavan häiriön poistamiseksi.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan d alakohtaa ei voida soveltaa, koska tukea ei ole tarkoitettu kulttuurin edistämiseen tai kulttuuriperinnön suojelemiseen.

Toisaalta Ranska ei ole missään vaiheessa vedonnut edellä lueteltuihin poikkeuksiin, koska se on koko ajan korostanut, että toimenpiteellä on pyritty edistämään työllisyyttä työaikajärjestelyjen avulla.

Kyseessä oleva tuki on alakohtaista tukea, joka on tarkoitettu työpaikkojen luomiseen ja turvaamiseen. Sitä on siis tutkittava työllisyystukien suuntaviivojen mukaisesti, jäljempänä 'suuntaviivat', jotta voidaan määrittellä, voidaanko 92 artiklan 3 kohdan c alakohtaa soveltaa.

Komissio voi hyväksyä työpaikkojen turvaamiseen tarkoitettua tukea⁽²³⁾, joka on toimintatuen kaltainen, ainoastaan luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien yhteydessä perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua poikkeuksesta hyötyvillä alueilla tai vaikeuksissa olevan yrityksen pelastamisen tai rakennemuutos- tai toiminnanmuuntamissuunnitelman laatimisen yhteydessä. Työpaikan turvaamiseen tarkoitettua tukea voidaan myöntää yleisten toimenpiteiden välityksellä.

Ranska ei ole missään vaiheessa osoittanut, että kyseessä olevat tuet olisivat edellä kuvattujen ominaispiirteiden mukaisia. Tukea ei siis voida hyväksyä suuntaviivojen mukaisesti.

Työpaikkojen luomista koskevien tukien osalta komissio ilmoittaa, että suuntaviivojen 23 kohdassa esitetään seuraavaa: "Työpaikkojen luomiseen tarkoitettu tuki on puolestaan ylikapasiteetti- ja kriisitilanteissa rajoitettu yhdelle tai useammalle herkälle alalle, ja siinä on usein piirteitä, jotka yleensä estävät komissiota asennoitumasta siihen myönteisesti, minkä se tekee kokonaistalouden kannalta avointen työpaikkojen luomiseen tarkoitettua tuen osalta.

Alakohtainen tuki on itse asiassa etu kyseiselle tai kyseisille aloille, koska se parantaa niiden kilpailuasemaa muiden jäsenvaltioiden yrityksiin verrattuna. Tosiasiallisesti palkkakustannuksia vähentävä tuki hyödyntää yhtä tai useampaa tuotannonalaa, koska sen seurauksena kyseisten alojen tuotantokustannukset pienentyvät, ja ne voivat parantaa markkina-asemaansa yhteisössä oleviin kilpailijoihin verrattuna niin kyseisen jäsenvaltion kuin yhteisön sisäisen ja ulkoisen viennin tasollakin, ja tästä johtuvat seuraukset voivat turmella mainittujen alojen työllisyyttä toisissa jäsenvaltioissa. Kyseisen tuen suojaava vaikutus mainituilla aloilla, erityisesti kriisialoilla, ja sen negatiiviset vaikutukset muiden jäsenvaltioiden kilpailuvien alojen työllisyyteen koskevat yleensä yhteisön etua, joka liittyy työttömyyden vähentämisen aktiivisiin toimenpiteisiin, ja komissio ei voi tavallisesti suhtautua myönteisesti kyseiseen tukeen sen yhteismarkkinoille soveltuvuuden kannalta."

⁽²³⁾ Suuntaviivat, kohta 22.

Suuntaviivojen 23 kohdan mukaisesti myös työpaikkojen luomiseen tarkoitettua tuen alueella komissio katsoo tarpeelliseksi suhtautua tiukasti alakohtaisiin tukiin, jotta voidaan riittävän ajoissa estää kaikki rikkomukset sekä sisämarkkinoiden käsitteen kyseenalaistaminen yhteisössä.

Ranska ei ole menttelyn aikana toimittanut tietoja, jotka todistaisivat, että kyseessä olevat neljä toimialaa eivät olisi edellä mainitussa 23 kohdassa lueteltujen ominaispiirteiden mukaisia. Kaikilla neljällä toimialalla on kriisi- ja ylikapasiteettitilanne kaikkialla yhteisössä.

Suuntaviivojen mukaisesti kyseistä neljää alaa on lisäksi pidettävä herkkinä teollisuudenaloina. Itse asiassa kaikki yhteisön tuotannonalat kohtaavat voimakkaan kolmansista maista tulevan kilpailupaineen, työttömyys on vakava ongelma kaikissa jäsenvaltioissa, yhteisön sisäinen kauppa on merkittävää ja sillä on ensiarvoisen tärkeä merkitys työvoiman hankkimiseksi ja kotimaisen työvoiman työllistämiseksi kyseessä olevilla neljällä tuotannonalalla Ranskassa.

Tukia voidaan siis pitää kehitystä helpottavina tukina, kun tukea tarkastellaan yhteisön kannalta eikä tietyn jäsenvaltion kannalta. Niinpä alakohtainen toimenpide voi johtaa jäsenvaltioiden välisen tasapainon järkkymiseen, koska ongelmat ovat samat kaikissa maissa.

Edelleen suuntaviivojen 23 kohdan mukaan: "Komissio voi kuitenkin suhtautua myönteisemmin tukeen, joka on tarkoitettu lisätyöpaikkojen luomiseen, silloin kun tuki myönnetään erityisen paljon työpaikkoja tuottaville kasveille aloille tai alasektoreille". Ei ole toimitettu tietoja, jotka todistaisivat, että nämä kyseiset neljä alaa voisivat vastata tällaista kuvausta.

Komission kielteisestä suhtautumisesta tietyille toimialoille kohdistuviin työllisyystukiin on muistutettu sen tiedonannossa valtion tukien valvonnasta ja työajan lyhentämisestä ⁽²⁴⁾.

Muistutettakoon, että vähämerkityksisestä tuesta antamassaan tiedonannossa ⁽²⁵⁾ komissio katsoo, että 100 000 ecun enimmäismäärä kolmen vuoden aikana on raja, jonka jälkeen perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohtaa ei voida soveltaa ja tukea koskee 93 artiklan 3 kohdan mukainen ennakoilmoitusvelvoite.

Komissio on kuitenkin tarkentanut kyseisen säännön soveltamisedellytykset sen seikan valvonnasta, että erilaisten tukien kasaantuminen samalle saajalle vähämer-

kityksisen tuen -säännön mukaisesti noudattaa vahvistettua ylärajaa tai rajoja, jotka vastaavat muuna kuin tukena myönnettyjen etujen määrää tukiekvivalentiksi muutettuna. Kyseinen vähämerkityksisen tuen -sääntö kiinnostaa erityisesti pieniä ja keskiuuria yrityksiä, mutta sitä sovelletaan kaikkiin yrityksiin niiden koosta riippumatta.

Tästä syystä kyseessä oleviin tukiin ei voida soveltaa suuntaviivojen mukaisia poikkeuksia, ja ne ovat siis perustamissopimuksen vastaisia, kun vähämerkityksisen tuen -sääntöä ei voida soveltaa. Lisäksi Ranska on tehnyt tuet laittomiksi, koska se on pannut ne täytänöön odottamatta komission kannan määrittelyä asiassa 93 artiklan 3 kohdan lykkäävästä vaikutuksesta huolimatta. Kyseiset tuet eivät näin ollen sovi yhteen myöskään ETA-sopimuksen moitteettoman toiminnan kanssa.

Komissio katsoo, että on perittävä takaisin tuet, jotka ovat laittomat ja yhteismarkkinoille soveltumattomat, niiden vaikutuksen talouteen poistamiseksi ja aikaisempaan tilanteeseen palautumiseksi.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tekstiilialan rakenneuudistussuunnitelmassa suunniteltu työnantajan sosiaalimaksujen alentaminen taloudellisia ja rahoituksellisia säännöksiä koskevassa 12 päivänä huhtikuuta 1996 annetussa laissa N:o 96/314 olevan 99 artiklan ja tekstiili-, vaatetus-, nahka- ja kenkäteollisuuden alan työnantajan sosiaalimaksujen asteittaista alentamista koskevan 27 päivänä kesäkuuta 1996 annetun asetuksen N:o 96/572 mukaisesti on laitonta tukea siltä osin kuin se ei kuulu vähämerkityksisen tuen -säännön soveltamisalaan, jos se on pantu täytäntöön ennen kuin komissio on määritellyt asiassa kantansa perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Lisäksi siltä osin kuin kyseessä ei ole vähämerkityksisen tuen -säännön soveltamisalaan kuuluva tuki, jonka enimmäismäärä on vahvistettu 100 000 ecuksi kolmen vuoden aikana, kyseessä on perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan ja ETA-sopimuksen 61 artiklan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltumaton tuki, eikä siihen voida soveltaa perustamissopimuksen 92 artiklan 2 ja 3 kohdan eikä ETA-sopimuksen 61 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisia poikkeuksia.

⁽²⁴⁾ EYVL C 1, 3.1.1997, s. 10

⁽²⁵⁾ EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9

2 artikla

Ranskan on toteutettava aiheelliset toimenpiteet lopet-
taakseen viipymättä 1 artiklassa tarkoitetun alennuksen
myöntäminen siltä osin kuin alennuksen kokonaismäärää
ei kata sanotussa artiklassa mainittu vähämerkityksisen
tuen -sääntö.

Ranskan on toteutettava aiheelliset toimenpiteet varmis-
taakseen 1 artiklassa tarkoitetun laittomasti maksetun tuen
takaisin periminen. Tuki on perittävä takaisin Ranskan
lainsäädännön menettelyjen ja säännösten mukaisesti, ja
lisäksi on maksettava aluetuen nettoekvivalentin laskemi-
seen käytettävään viitekorkoon perustuvaa korkoa tuen
myöntämispäivästä alkaen.

3 artikla

Ranskan on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden
kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta toimenpi-
teet, jotka se on toteuttanut tämän päätöksen noudattami-
seksi.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 9 päivänä huhtikuuta 1997.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 26 päivänä marraskuuta 1997,

Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen polkupyörien osien osalta tietyille osapuolille komission asetuksella (EY) N:o 88/97 myönnetyn polkumyynnittullin maksamisen suspendoimisen päättämisestä

(97/812/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2331/96⁽²⁾,

ottaa huomioon Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa asetuksella (ETY) N:o 2474/93 käyttöön otetun lopullisen polkumyynnittullin laajentamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin oleviin tiettyihin polkupyörän osiin, ja laajennetun tullin kantamisesta asetuksen (EY) N:o 703/96 mukaisesti kirjatulta tällaiselta tuonnilta 10 päivänä tammikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 71/97⁽³⁾,

ottaa huomioon luvasta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen polkupyörien osien tuonnin vapauttamiseksi neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2474/93 käyttöön otetusta ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 71/97 laajennetusta polkumyynnittullista 20 päivänä tammikuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 88/97⁽⁴⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan,

on kuullut neuvoo-antavaa komiteaa,

sekä katsoo, että:

- 1) Asetuksen (EY) N:o 88/97 tultua voimaan eräät polkupyörien kokoonpanijat tekivät mainitun asetuksen 3 artiklan mukaisesti pyyntöjä, jotka koskivat vapauttamista asetuksen (EY) N:o 71/97 2 artiklan mukaisesti laajennetusta polkumyynnittullista, jäljempänä 'laajennettu polkumyynnittulli'.
- 2) Asetuksen (EY) N:o 88/97 5 artiklan 1 kohdan ja 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti laajennettua tullia koskevan tullivelan maksaminen suspendoitiin sellaisten oleellisten polkupyörän osien tuonnin osalta, jotka pyynnön esittänyt osapuoli ilmoittaa vapaaseen liikkeeseen.

- 3) Komissio julkaisi *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* luettelon osapuolista⁽⁵⁾, joiden osalta laajennetun polkumyynnittullin maksaminen oli suspendoitu, ja ilmoitti kunkin osapuolen pyynnön päivämäärän.
- 4) Vastanotettuaan nämä pyynnöt komissio pyysi pyyntöjen hyväksyttävyyden määrittämiseksi tarvittavia lisätietoja ja asetti määräajan, jonka kuluessa kyseiset tiedot oli toimitettava.
- 5) Eräät laajennetusta polkumyynnittullista vapautusta pyytäneet osapuolet peruuttivat tämän jälkeen pyyntönsä ja ilmoittivat asiasta komissiolle. Tämän vuoksi kyseisten pyyntöjen hyväksyttävyydestä tai sisällöstä ei tarvitse tehdä päätöstä. Maksamisen suspendoiminen on kuitenkin päätettävä, jotta maksamattomat polkumyynnittullit voidaan kantaa. Luettelo asianomaisista osapuolista on liitteessä I.
- 6) Muut osapuolet, jotka olivat pyytäneet vapautusta laajennetusta polkumyynnittullista, eivät toimineet yhteistyössä komission kanssa asetettuna määräaikana. Luettelo kyseisistä osapuolista on liitteessä II. Asetuksen (EY) N:o 88/97 4 artiklan mukaisesti komissio ilmoitti kyseisille osapuolille aikovansa hylätä niiden laajennetusta tullista vapauttamista koskevat pyynnöt, koska ne eivät olleet toimittaneet pyydettyjä pyynnön hyväksyttävyyden määrittelemiseksi tarvittavia lisätietoja asetetussa määräajassa. Osapuolille annettiin tilaisuus esittää huomautuksensa.
- 7) Ei ole enää perusteltua, että laajennetun polkumyynnittullin maksaminen suspendoitaisiin liitteissä I ja II lueteltujen osapuolten osalta. Suspensio olisi päätettävä ja kannettava laajennettu polkumyynnittulli,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hylätään laajennetusta polkumyynnittullista vapauttamista koskevat pyynnöt, jotka tämän päätöksen liitteessä II luetellut osapuolet ovat tehneet asetuksen (EY) N:o 88/97 3 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1⁽²⁾ EYVL L 317, 6.12.1996, s. 1⁽³⁾ EYVL L 16, 18.1.1997, s. 55⁽⁴⁾ EYVL L 17, 21.1.1997, s. 17⁽⁵⁾ EYVL C 45, 13.2.1997, s. 3, ja C 112, 10.4.1997, s. 9.

2 artikla

Päätetään asetuksen (EY) N:o 88/97 5 artiklan mukainen laajennetun polkumyyntitullin suspendoiminen tämän päätöksen liitteissä I ja II lueteltujen osapuolten osalta.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu jäsenvaltioille ja liitteissä I ja II luetelluille osapuolille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 1997.

Komission puolesta

Leon BRITTAN

Varapuheenjohtaja

LIITE I

Nimi	Kaupunki	Maa	Asetuksen (EY) N:o 88/97 artikla, jonka nojalla suspendoitu	Suspendoimisen voimaantulo	Taric-lisäkoodit
Falter Fahrzeug-Werke Gmbh & Co KG	D-33609 Bielefeld	Saksa	11 artikla	19.1.1997	8962
Kastle Bikes	I-31040 Trevignano (TV)	Italia	5 artikla	22.1.1997	8971
Tecno Bike	I-61033 Fermignano (PS)	Italia	5 artikla	7.2.1997	8981
Motor Veneta srl	I-San Bonifacio (VR)	Italia	5 artikla	13.2.1997	8984
Superba srl	I-35030 Sarmedola di Rubano (PD)	Italia	5 artikla	13.2.1997	8984
Eusebi	I-61032 Fano (PS)	Italia	5 artikla	3.3.1997	8002
Aurelia Dino	I-12011 Borgo San Dalmazzo (CN)	Italia	5 artikla	10.3.1997	8986
Aurora srl	I-Vittorio Veneto (TV)	Italia	5 artikla	17.3.1997	8033
RMS	F-67120 Ernolsheim-sur-Bruche	Ranska	5 artikla	5.5.1997	8057
Adnico	NL-3125 Schiedam	Alankomaat	5 artikla	10.7.1997	8329

LIITE II

Nimi	Kaupunki	Maa	Asetuksen (EY) N:o 88/97 artikla, jonka nojjalla suspendoitu	Suspendoimisen voimaantulo	Taric- lisä- koodit
Ciclo Meccanica	I-20050 Sulbiate (MI)	Italia	5 artikla	5.2.1997	8979
Olmo Giuseppe SpA	I-17015 Celle Ligure (SV)	Italia	5 artikla	7.2.1997	8981
Molinari Zeno	I-41039 S. Possidonio (MO)	Italia	5 artikla	13.2.1997	8984
FARAM srl	I-02010 S. Rufina di Cittaducale (RI)	Italia	5 artikla	24.2.1997	8003
Cicli Regina di Romagna	I-47023 Cesena (FO)	Italia	5 artikla	25.2.1997	8005
Cicli Taylor	I-41058 Vignola (MO)	Italia	5 artikla	3.3.1997	8002
Ciclotecnica Ghiaroni Efrem	I-41058 Vignola (MO)	Italia	5 artikla	4.3.1997	8989
Cicli Douglas	I-35028 Piove di Sacco (PD)	Italia	5 artikla	13.3.1997	8001

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 26 päivänä marraskuuta 1997,
sianruhojen luokittelumenetelmän hyväksymisestä Itävallassa tehdyn päätöksen
96/4/EY muuttamisesta

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(97/813/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuk-
sen,

ottaa huomioon yhteisön sianruhojen luokitteluasteikosta
13 päivänä marraskuuta 1984 annetun neuvoston
asetuksen (ETY) N:o 3220/84⁽¹⁾, sellaisena kuin se on
viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3513/93⁽²⁾, ja
erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

komission päätöksessä 96/4/EY⁽³⁾ otetaan käyttöön
luokittelumenetelmä Itävallassa 31 päivään joulukuuta
1997 saakka,

Itävallan hallitus on pyytänyt komissiota hyväksymään 1
päivästä tammikuuta 1998 nykyistä luokittelumenetelmää
varten uuden kaavan ruhojen vähärasvaisen lihan osuuden
laskemiseksi ja toimittanut yhteisön sianruhojen luoki-
tusasteikon soveltamista koskevista yksityiskohtaisista
säännöistä 24 päivänä lokakuuta 1985 annetun komission
asetuksen (ETY) N:o 2967/85⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on
muutettuna asetuksella (EY) N:o 3127/94⁽⁵⁾, 3 artiklassa
edellytetyt tiedot; tämän pyynnön tarkastelu on osoittanut,
että edellytykset uuden kaavan hyväksymisellä täyttyvät,

samalla voidaan poistaa 3 artiklassa säädetty poikkeus
sianruhojen vakiotarjontamuodoista, ja

tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat sianlihan
hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 96/4/EY seuraavasti:

1. Poistetaan 3 artikla.
2. Poistetaan 4 artiklan toinen virke.
3. Päätöksen 4 artiklasta tulee 3 artikla.
4. Korvataan päätöksen liite tämän päätöksen liitteellä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Itävallan tasavallalle.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1998.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 301, 20.11.1984, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 320, 22.12.1993, s. 5

⁽³⁾ EYVL L 1, 3.1.1996, s. 9

⁽⁴⁾ EYVL L 285, 25.10.1985, s. 39

⁽⁵⁾ EYVL L 330, 21.12.1994, s. 34

LIITE

ZWEI-PUNKTE-MESSVERFAHREN (ZP)

1. Sianruhojen luokittelu *Zwei-Punkte-Meßverfahren (ZP)* -nimisen menetelmän mukaisesti.
2. Ruhon vähärasvaisen lihan osuus lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\hat{y} = 49,123 - 0,55983 \times a + 0,22096 \times b$$

jossa:

$\hat{y}$ = ruhossa olevan vähärasvaisen lihan arvioitu prosenttiosuus,

a = viilossa näkyvän rasvan paksuus (kamara mukaan lukien) millimetreinä, glutaeus medius -lihasta ympäröivässä ohuimmassa osassa,

b = viilossa näkyvän kuvelihaksen paksuus millimetreinä, glutaeus medius -lihaksen etukärjen ja selkäydinkanavan selän puoleisen osan välinen lyhin etäisyys.

Kaavaa voidaan soveltaa ruhoihin, joiden paino on 70–130 kilogrammaa.
